

20

Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017

arquitectures

A1 /

A2 /

A3 /

A4 /

A5 /

A6 /

A7 /

A8 /

A9 /

A10 /

A11 /

interiors

I1 /

I2 /

I3 /

I4 /

paisatges

P1 /

P2 /

P3 /

P4 /

P5 /

P6 /

efímers

E1 /

E2 /

E3 /

E4 /

E5 /

E6 /

E7 /

E8 /

més 10

+1 /

+2 /

+3 /

+4 /

+5 /

+6 /

+7 /

+8 /

+9 /

+10 /

+11 /

+12 /

+13 /

+14 /

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) té com a una de les funcions destacables mostrar la tasca professional dels arquitectes per a la difusió en el conjunt de la societat dels valors de l'arquitectura, acció que desplega en múltiples formats per tot el territori.

En aquest sentit, ja des del 1997, la Demarcació de Girona del COAC convoca anualment els Premis d'Arquitectura de les Comarques de Girona, donant valor a l'arquitectura realitzada en l'àmbit territorial de la Demarcació, per tal de mostrar la qualitat i el rigor dels professionals, que poden presentar als premis obres que abordin diferents escales de treball, entorns i formes d'intervenció adscrites en una de les cinc categories: Arquitectures, Interiors, Paisatges, Efímers i Més 10.

El Jurat dels Premis d'aquest any ha estat format per Jaume Avellaneda i Díaz-Grande, Magda Mària i Serrano, Manuel Ruisánchez i Capelástegui i Núria Salvadó i Aragonés, que de les 91 propostes presentades n'ha seleccionat 43: 26 d'Arquitectures, 10 d'Interiors, 11 de Paisatges, 18 obres d'Efímers i 26 de Més 10, i proposa dos canvis de categoria en dues obres: d'Interiors a Arquitectures i d'Efímers a Paisatges.

PREMIS D'ARQUITECTURA DE LES COMARQUES DE GIRONA 2017

JUNTA DE GOVERN / Lluís-Xavier Comerón i Graupera

PRESIDENTS DE LES DEMARCACIONS DE /

BARCELONA / Manel Casadevall i Pla
GIRONA / Narcís Reverendo i Hospital
TARRAGONA / Joan Tous i Gomà-Camps
LLEIDA / Víctor Pérez-Pallarés i Luque
EBRE / Joan Manuel Margalef i Mirallés

SECRETARIA / M. Assumpció Puig i Hors

TRESORERA / Mònica Vila i Cases

VOCALS / Enric Mir i Teixidor, Manuel Ruisánchez i Capelástegui i Ivan Gas Chulbi

JUNTA DIRECTIVA DE GIRONA / Narcís Reverendo i Hospital, Jordi Paulí i Collado, Jordi Ortega i Batlle, Silvia Musquera i Felip, E. Antoni Vilanova i Brugués, Neus Roca i Cambras

CAP DE SERVEI DE CULTURA DE LA DEMARCACIÓ DE GIRONA / Francesc Haro

EDITA / Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes

COORDINACIÓ / Departament de Cultura de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

DISSENY GRÀFIC / estudi nus i Bachs Estudi Gràfic

DISSENY DE L'EXPOSICIÓ / estudi nus

PRODUCCIÓ I MUNTATGE EXPOSICIÓ / Miragrup i Creixans

IMPRESSIÓ CATÀLEG / Impremta Palahi

FOTOGRAFIES / © Els seus autors

TEXTOS / © Els seus autors

CORRECCIÓ / Pere Ferrés Gurt i PFG Traduccions

AGRAÏMENTS / A totes les persones i empreses que han treballat i han fet possible l'exposició i el catàleg

© d'aquesta edició

Demarcació de Girona del COAC

Plaça de la Catedral 8, 17004 Girona

T. 972 412 727 | www.arquitectes.cat/girona

premiats 2017

Premi ex-aequo Arquitectures 2017:

Dues cases de suro a Palafrugell, d'Emiliano López i Mònica Rivera

Casa davant el mar al Port de la Selva, de Xavier Martí Galí i Lucía Ferrater Auquer

El jurat reconeix el valor de dues arquitectures domèstiques situades en entorns diferents. Les dues cases de suro mantenen un caràcter autònom, mentre que la casa davant de mar està situada en un entorn urbà. En ambdós casos cal destacar la qualitat dels espais interiors aconseguits, així com la incorporació de la visió del paisatge exterior i la llum natural que generen atmosferes força diferents, que entren amb simbiosi amb l'entorn (el bosc i el mar mediterrani), entenent el caràcter del lloc i incorporant-lo com a material de projecte. Es valora molt especialment la preocupació mediambiental que manifesten, la qual cosa es fa explícita en les dues cases de suro pels materials que utilitza i també en la casa davant de mar que parteix del pati mediterrani com element micro-climàtic per aconseguir un confort interior. Finalment es considera remarcable la proposta de materialització de cadascuna: solucions i detalls constructius innovadors a partir de la fusta i el suro en el cas de les dues cases de suro i optimització dels detalls constructius a partir de materials més comuns com ara el bloc i l'acer, assolint els dos projectes una alta qualitat arquitectònica i constructiva.

Premi Interiors 2017:

Radiador de Llum a Banyoles, d'unparell d'arquitectes: Eduard Callís i Guillem Moliner / Jesús Bassols Geli

El jurat valora la capacitat de transformar un espai que inicialment no té cap atribut -un local d'un edifici d'habitatges de nova planta- en un espai de qualitat mitjançant la utilització de la geometria, la llum, una làmpada (parcialment transformada pels autors), i d'un element- el vidre treballat amb petites peces i en format vertical- que esdevé, conjuntament amb la fusta lacada de color blanc, sistema constructiu. També per la capacitat de relacionar l'activitat que es desenvolupa a l'espai amb el motiu principal del projecte (energia i llum).

Premi Paisatges 2017:

Cuques de llum a Olot, de Jordi Hidalgo Tané

El jurat premia les cuques de llum entre els diferents tipus d'arquitectura del paisatge presentats per tal de posar en valor aquells que entenen el projecte de paisatge més com acció que no com una construcció del mateix, activant, fent present i donant significat a un lloc sense una identitat forta. Es valora l'ús d'instruments quotidians i econòmics (les etiquetes de preus de supermercat fluorescents i el pinxos de fusta) com a instrument/mitjà de projecte. Alhora que la participació dels ciutadans és l'acció que construeix el paisatge resultant, que tal i com li és propi, és temporal.

Premi Efimers 2017:

Dèdal a Girona, de Laia Escribà, Oriol Granyer Manyà i Miquel Prats Roura

El jurat ha valorat especialment la capacitat pedagògica i col·laborativa de l'obra, (per ser executada entre pares i fills), i el seu caràcter d'instal·lació habitable que permet l'experimentació interior d'un espai de gran complexitat geomètrica, semblant a un gran niu o cistell. Es valora també la seva vocació artesana -doncs a demés de ser una instal·lació transversal en la que convergeixen l'art i l'arquitectura- hi juga un paper fonamental l'artesanía, així com la tècnica emprada, que utilitza arcs parabòlics estructurals sobre el quals es teixeixen com en un embolcall branquillons de fusta, un material natural de cost zero, que prové del reciclatge del residu de la poda de la ciutat. Per últim, es considera positivament l'autonomia de l'objecte que el fa susceptible de ser instal·lat en qualsevol altre lloc.

Premi Més 10:

Rehabilitació de 83 cases sobre el riu Onyar a Girona, de Fuses-Viader Arquitectes, SLP - Josep Fuses Comalada i Joan M Viader Martí

El jurat reconeix la gran qualitat de les obres presentades com a exemple de projectes urbans, d'arquitectura i de paisatge de les comarques gironines.

El jurat premia la rehabilitació de 83 cases sobre el riu Onyar per ésser una de les primeres actuacions urbanes dels ajuntaments democràtics, que proposa la recuperació i reciclatge d'espais urbans degradats, darreres, secundaris i "sense projecte", convertint-los en una nova façana de la ciutat amb instruments tan elementals, efectius, i econòmics com el color i l'arrebossat.

Es valora especialment que aquesta nova façana urbana forma part de l'imaginari col·lectiu, esdevenint una de les imatges de referència de la ciutat i model d'un tipus d'intervencions per la transformació, millora i recuperació d'altres ciutats.

Premi Opinió:

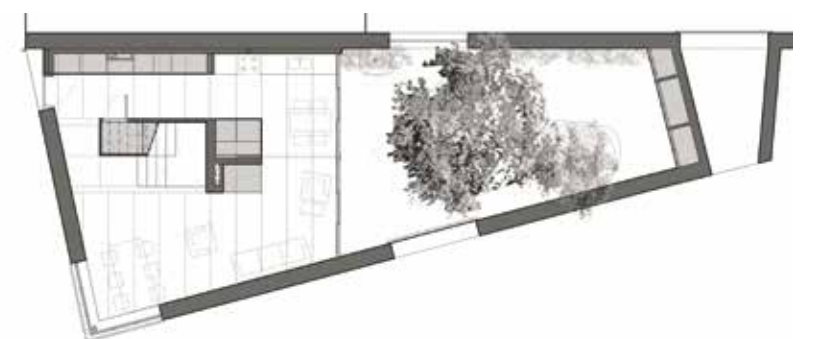
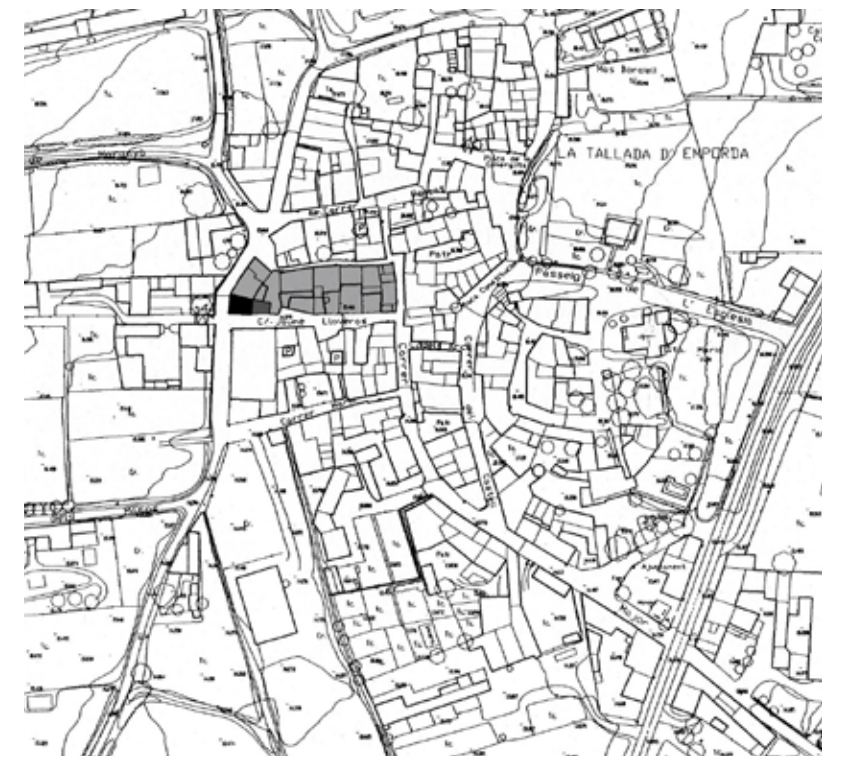
Rehabilitació i ampliació d'un habitatge unifamiliar en cantonada a La Tallada d'Empordà, de Montserrat Nogués i Teixidor i Manel Bosch i Aragó

Amb la finalitat de mostrar i fer partícip al conjunt de la ciutadania l'arquitectura de les comarques de Girona, en aquesta edició el Premi de l'Opinió ha estat atorgat a través del seu vot per totes les persones que han visitat l'exposició de les 91 obres presentades en les 5 categories de Arquitectures, Interiors, Paisatges, Efimers i Més 10 que des del 13 de març fins al 30 d'abril ha acollit la sala "La Cova" a l'edifici de la Pia Almoina de la Demarcació de Girona del COAC.

+8 / Rehabilitació i ampliació d'un habitatge unifamiliar en cantonada / LA TALLADA D'EMPORDÀ Montserrat Nogués i Teixidor i Manel Bosch i Aragó

En un entorn de casc antic rural i situada al límit exterior d'aquest, s'amplia i es rehabilita una construcció existent per a habitatge. La situació en cantonada, l'orientació, el mur existent de la tanca exterior, la relació amb els patis veïns, la vegetació, el campanar de l'església... han estat els condicionants per a l'organització del nou habitatge. S'ha intentat crear una construcció amb harmonia de materials, colors i proporcions amb els del seu entorn, per tal que s'integrés en el seu context. Es rehabilita el volum edificat de planta baixa i pis i s'amplia en una segona planta.

L'habitatge s'orienta cap al pati no edificat, que s'incorpora com a espai propi de l'habitatge i en el qual es col·loquen les peces principals, que es relacionen amb els elements d'interès exteriors. Una gran obertura de tres nivells a la façana del pati a manera de gran galeria, en contrapunt a les petites obertures oposades a l'oest, constitueix un sistema passiu eficient que millora el grau de confort de l'habitatge.

ORGANITZA /

INSTITUCIONS /

PATROCINADORS PRINCIPALS /

PATROCINADORS /

20

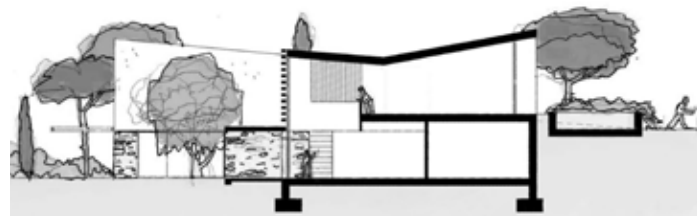
Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017

/ 5 categories // 91 obres presentades // 43 obres seleccionades /
/ categoria arquitectures - **11 obres seleccionades** /

A2 / Showvilla La Pineda / CALDES DE MALAVELLA
Jaime Prous Martín

El paisatge, el cel, el bosc... El silenci queda interromput per la musicalitat suau i dolça del so de trompeta que ascendeix gradualment. La casa és un instrument que toca l'espai on l'espectador és el paisatge. La trompeta s'apropia del terreny sense barreres ni límits, discreta i introvertida des del carrer, oberta i extravertida al jardí. Tres actes constitueixen els principis d'aquesta casa. *Espai*. L'habitatge consta de tres recintes, els quals, juntament amb els porxos, s'articulen entre si per crear l'espai buit que constitueixen els patis. I es proposa un quart element: el porxo tancat, un espai exterior a l'interior destinat a l'accés, que funciona com a distribuïdor principal. *Llum*. La llum es presenta en diferents formes: directe, rebotada, tamisada i filtrada. La casa es projecta com una successió de filtres per donar un caràcter diferent a l'espai: un primer filtre a l'exterior, blanc, aspre i horitzontal, i un segon filtre a l'interior, vertical, suau i delicat. *Matèria*. S'utilitzen dos materials contraposats. El blanc, que perd el seu caràcter asèptic en treballar amb diferents textures, des de l'estucat més uniforme fins a l'expressivitat del toixó. I, en contraposició, la fusta suau i fosca de noguera, dedicada a tots aquells elements que tocaran directament els seus habitants: fusteries, baranes i paviment.

A1 / Casa a L'Armentera / L'ARMENTERA
Joan Casanovas Miñán i Anna Pérez Lázaro

L'habitatge s'emplaça en una parcel·la mínima d'una urbanització de l'Armentera. La proximitat dels veïns presents i futurs, la dificultat de gaudir de vista al paisatge i l'atenció a la climatologia (protecció a tramuntana, aprofitament de la insolació i vents de llevant) configuren la proposta. Les mides del solar no permeten encabir el programa funcional dissenyat en una única planta sense renunciar a un espai exterior, que vol ser prolongació de les zones comunes: estudi, sala d'estar, menjador i cuina. La planta baixa es disposa en forma d'L al voltant d'aquest espai exterior, orientat a migdia, d'esquena a la tramuntana i al carrer. La planta pis creix sobre el braç longitudinal amb unes façanes aparentment cegues, que eviten les mirades directes pròpies i alienes des dels solars veïns. Ceràmica, formigó, remolinat de calç, acer galvanitzat, fusta i trenat de rotang materialitzen aquesta proposta, en què l'estructura i els traçats de les instal·lacions es deixen a la vista, sense revestir.

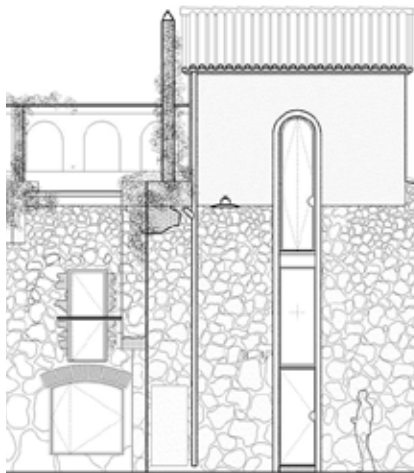
A3 / Celler de Mont-ras / MONT-RAS
Jorge Vidal Tomas i Victor Rahola Aguade

La construcció d'un celler i la formació del vi estan lligades a una experiència amb la terra. El vi és olor, color, gust, cos i essència del raïm. Aquesta formació de sentits i percepcions ha d'anar acompanyada d'un lloc capaç d'emfasitzar aquest procés de transformació. El programa del celler respon a la necessitat de produir vi i organitzar una relació amb la masia existent. Per a la producció de vi es disposen quatre naus amb espais intermedis servidors, que contenen les instal·lacions. A la primera nau, començant per la banda dreta, s'emmagatzemen els estris del desenvolupament agrícola de les vinyes, al costat dels laboratoris, les àrees d'embotellament i la càmera frigorífica. La segona de les naus està destinada a les tines de maceració del most. La tercera nau emmagatzema durant llargs períodes les barriques i les ampolles en repòs. Per acabar, la quarta nau està destinada a l'àrea de tastos, gaudi i emmagatzematge de les ampolles de destapament. Un accés en forma de túnel des de la part superior de la masia cap a la nau de tastos organitza el recorregut dels propietaris. L'accés a les altres tres naus es fa directament des de les vinyes.

A4 / Reforma d'un habitatge a La Tallada / LA TALLADA
Arquitectura G - Jonathan Arnabat, Jordi Ayala-Bril, Aitor Fuentes i Igor Urdampilleta

La casa es troba al centre de la Tallada, un petit poble típic de l'Empordà. El volum de l'habitatge havia sofert canvis i ampliacions, cosa que havia donat al conjunt un aspecte peculiar de torre. L'estructura original és de pedra, però de composició molt pobre, mentre que les ampliacions són d'obra de fàbrica. El projecte pretén potenciar aquest caràcter vertical de la casa, que ens semblava summament atractiu en l'entorn. Des de l'entrada comença l'ascensió a través de les estances i, així, se succeeixen i encadenen diferents escales i escalinates fins arribar a la piscina, que és el punt més alt de la casa. Alguns dels buits originals del volum superior tenien una proporció allargada i acabaven en arcs de mig punt, una tipologia que existeix en moltes de les cases del poble. Es decideix copiar aquest patró per la seva esveltesa i es repeteix a tota la part superior de la casa, tant en portes i finestres com en passos d'una estança a una altra. Seguint aquest patró, tots els buits i passos nous de la resta de plantes tenen el mateix ample de 80 cm. S'obre també un gran buit de mig punt, el qual, a manera d'esquerda vertical, travessa la façana principal íntegrament, creua els forjats per mostrar la seqüència d'interiors i resumeix les decisions preses en el projecte.

A5 / Pavelló de convidats a Sa Tuna / BEGUR
Jordi Rieimbau Ribot

L'encàrrec consisteix en la construcció d'un pavelló annex a la casa principal. La volumetria és molt clara i simple: un ortoedre situat al mig del bosc, que modifica al mínim les característiques del seu entorn, com si sempre hagués estat allà. El pavelló queda definit per una U de Corten i una gelosia, que creen un refugi al seu interior, un espai d'estar i de contemplació. L'accés a l'interior es fa per la planta inferior i es caracteritza per ser una espècie de buidat escultòric dins la terra per després ascendir, mitjançant l'escala, fins al pavelló. L'interior s'entén com un espai diàfan, amb una zona d'estar i un dormitori. El bany, tancat en una cantonada, és l'únic espai limitat espacialment. Les façanes est, sud i oest són totalment vidriades, amb una protecció solar exterior formada per porticons corredors amb gelosia. La façana nord disposa d'unes obertures més controlades, que il·luminen i ventilen els espais de l'escala i el bany.

A6 / Claus en Mà. Habitatge prefabricat de fusta a Begur / BEGUR
Genialhouses SL, Albert Martínez Esteve i Ricard Turon Vich

Aquest petit habitatge, de 90 m², està fabricat amb panell sandvitx de gran format d'entramat lleuger de fusta encolat i, per tant, amb només 99.000 € els clients han pogut construir el seu petit somni en tan sols deu setmanes. El sector de l'habitatge camina imparable cap a la prefabricació, i per això ens hem adaptat al que demanen els nostres temps sense renunciar ni a l'eficiència, ni a la lluminositat, ni al disseny, i tot emprant només la fusta com a material de construcció. Potser ens espanta l'expressió claus en mà, però quan l'arquitectura i la construcció van de la mà, els resultats són prou satisfactoris.

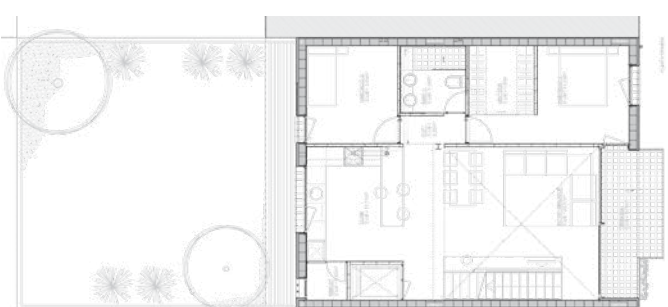
A7 / ... Ens ha sortit rodó. Càmping Sant Pol, S'Agaró / SANT FELIU DE GUÍXOLS
Bungalove SL i Ricard Turon Vich

Amb la darrera tecnologia en fusta hem construït un bungalow... i ens ha sortit rodó! Fabricat amb panell sandvitx d'entramat lleuger de fusta corbat, hem dissenyat un bungalow que, amb 60 m², incorpora tot el que una família necessita per a unes bones vacances. I si no us ho creieu, podeu provar-lo al càmping Sant Pol de S'Agaró. Interiors blancs, una façana enllistada amb fusta de làrix i un gran vidre encerclen un espai per gaudir d'unes vacances en família. Aquest petit edifici de tres habitacions compleix els requisits d'habitabilitat del nostre petit país i la seva particular geometria el fa energèticament molt eficient. Aquí és un bungalow, però en un altre solar seria un petit habitatge.

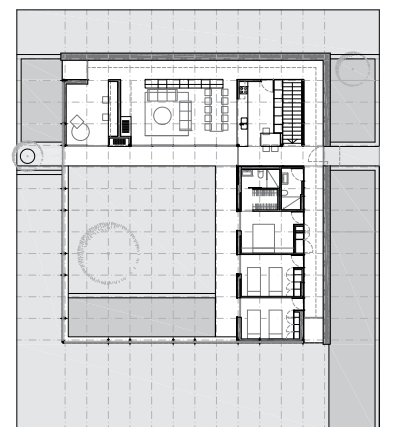
A8 / Casa MS Morrot Habitatge entre mitgeres / OLOT
Carolina Ramos Caravaca i Joan Oliveras Vila

L'edificació es distribueix en tres plantes i la primera conté el programa principal. Tot gira entorn d'un doble espai, que relaciona totes les zones comunes i acompanya els recorreguts. Aquest espai forma un element important a la façana i obre un forat de dues plantes, que permet un assoliment més profund. A la gran obertura apareixen filtres de llum, que protegeixen de la visió directa des de fora i dibuixen retalls de llum i ombra, tot creant un joc que varia dins l'habitatge segons l'hora del dia. Els elements de protecció de façana participen en l'interior. Acompanyant la ceràmica de la gelosia, a la façana apareixen peces ceràmiques de 20 x 20, que contribueixen a la composició, revesteixen caixons de persiana o fan d'ampits i paviments de terrasses. Per tal de reduir costos, es decideix fer participar els materials de construcció a l'interior. Murs de termoargila, estructura de fusta de la coberta o paviments de formigó queden vistos. L'aïllament de la façana se situa a l'exterior utilitzant el sistema SATE.

A9 / La casa a cel obert / LES PRESES
Arnau Vergés Tejero

Estirada damunt l'herba d'un prat, mira el cel i tot el que s'hi acosta: les capçades dels arbres, els cims de les muntanyes properes, els núvols, el vol dels ocells... La casa a cel obert es relaciona amb el seu entorn a través d'un pati obert al cel i a les coses altes, alhora que es protegeix de la carretera i de les cases veïnes. Aquest projecte s'ubica en un barri residencial construït damunt d'una antiga trama d'horts i conreus delimitats per murs de pedra tosca. La casa es troba en un extrem del sector i limita amb una carretera al nord-oest, amb altres cases al sud i a l'est, i amb arbres als quatre vents. En aquest emplaçament, plantegem una casa de planta baixa opaca a nord, que canvia a sud i oberta al cel a través d'un pati, que es concep com el gran espai de relació de la casa. Aquest jardí, que es troba lleugerament elevat de la resta de la parcel·la, disposa d'un sistema de tancament automàtic, que permet diferents gradacions de relació amb el barri: des de la plena opacitat fins a l'obertura total, passant per la gelosia mitjançant l'orientació de les seves làmines. El mur en L, construït amb la seva pròpia pedra tosca recuperada, és l'àter ego del parament de persianes orientables i té la funció d'aïllar la casa del vent i del fred de nord, així com també del soroll i de la visió d'una via prou transitada.

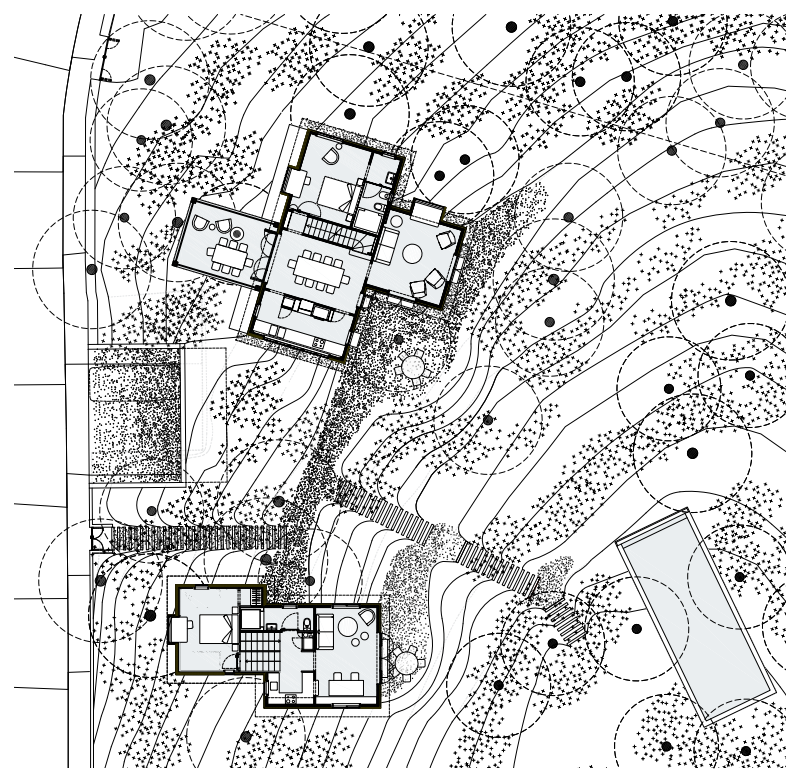
arquitectures

A10 / Dues cases de suro / PALA FRUGELL

Emiliano López i Mònica Rivera

Les cases s'aixequen enmig d'una parcel·la densament poblada de pins, alzines sureres i alzines en una zona de la Costa Brava en què antigament hi havia explotacions de suro. Les dues construccions, compactes i verticals, emergeixen del terreny accidentat, en el qual s'ha intervingut el mínim possible i s'ha conservant la vegetació existent d'espècies mediterrànies de sotabosc. L'ombra dels esvelts pins protegeix les cases dels raigs del sol.

Les cases són de fusta contralaminada de pi i estan recobertes per l'exterior amb dues capes de suro. La casa més gran estén la seva planta principal mitjançant un pal·li exempt que configura dues amples terrasses superposades amb vista al mar i a les Gavarres. El pal·li, de formigó sorrejat, és una estructura independent de la casa i les seves terrasses queden suspeses entre els pins. Ambdues cases van obtenir la qualificació energètica classe A amb un consum d'energia de 41,44 i 46,22 kWh/m² a l'any i unes emissions de 7,04 i 7,88 kg de CO₂/m² a l'any.

premi architectures 2017

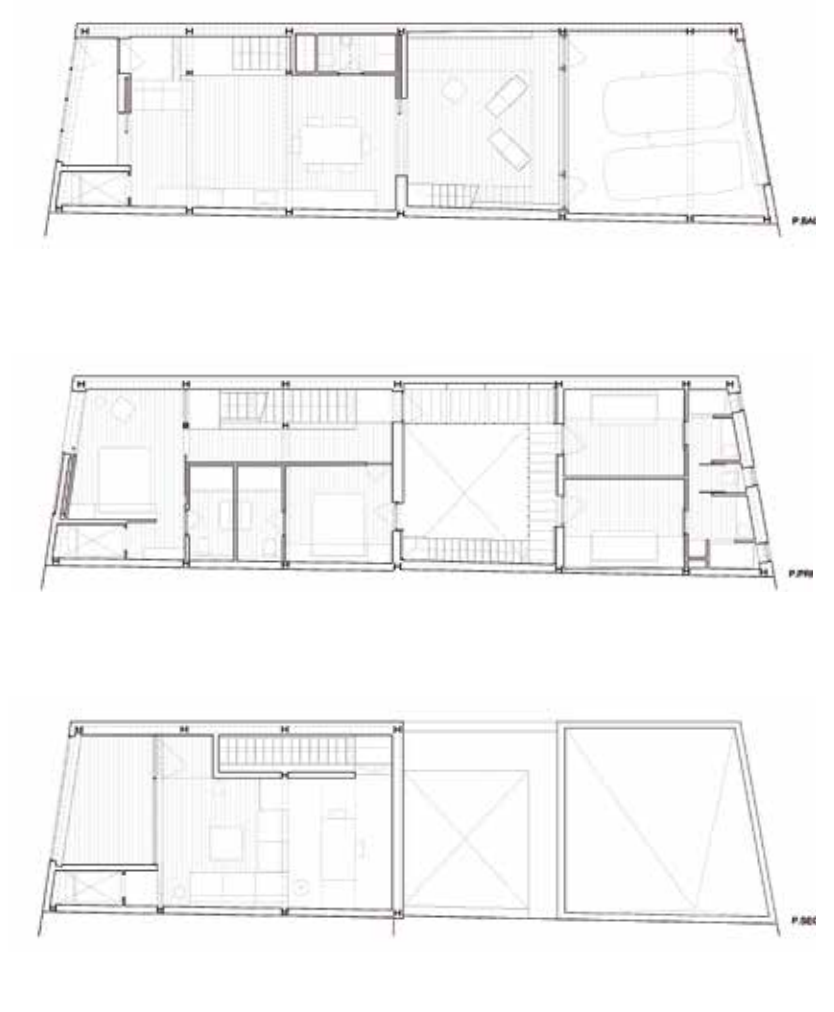
/ ex-aequo /

A11 / Casa davant del mar / EL PORT DE LA SELVA

Xavier Martí i Lucía Ferrater

La casa, una construcció entre mitgeres, recull l'herència cultural del lloc i pren com a referència les cases Villavecchia i Senillosa de Cadaqués, ambdues exemple del respecte per allò tradicional amb elements de la modernitat. Atesa la proporció allargada de la parcel·la, l'orientació a nord, els difícils condicionants meteorològics i la manca de privadesa, la casa planteja un pati aïllat i protegit, que es converteix en un espai de relació i estar, que participa del dia i la nit i que es protegeix de la calor, el fred, la pluja i el vent.

Constructivament, la casa es resol economitant mitjans i reconeixent la lògica estructural interna dels seus materials, els quals, gràcies a la incidència de la llum, manifesten els aspectes més sensitius del seu interior. El rigor, l'austeritat i la materialitat defineixen els espais que connecten l'escala domèstica de la casa amb el pati o domini figurat, un espai que construeix una escala major en la qual l'imaginari enriqueix la forma d'habitar.

20

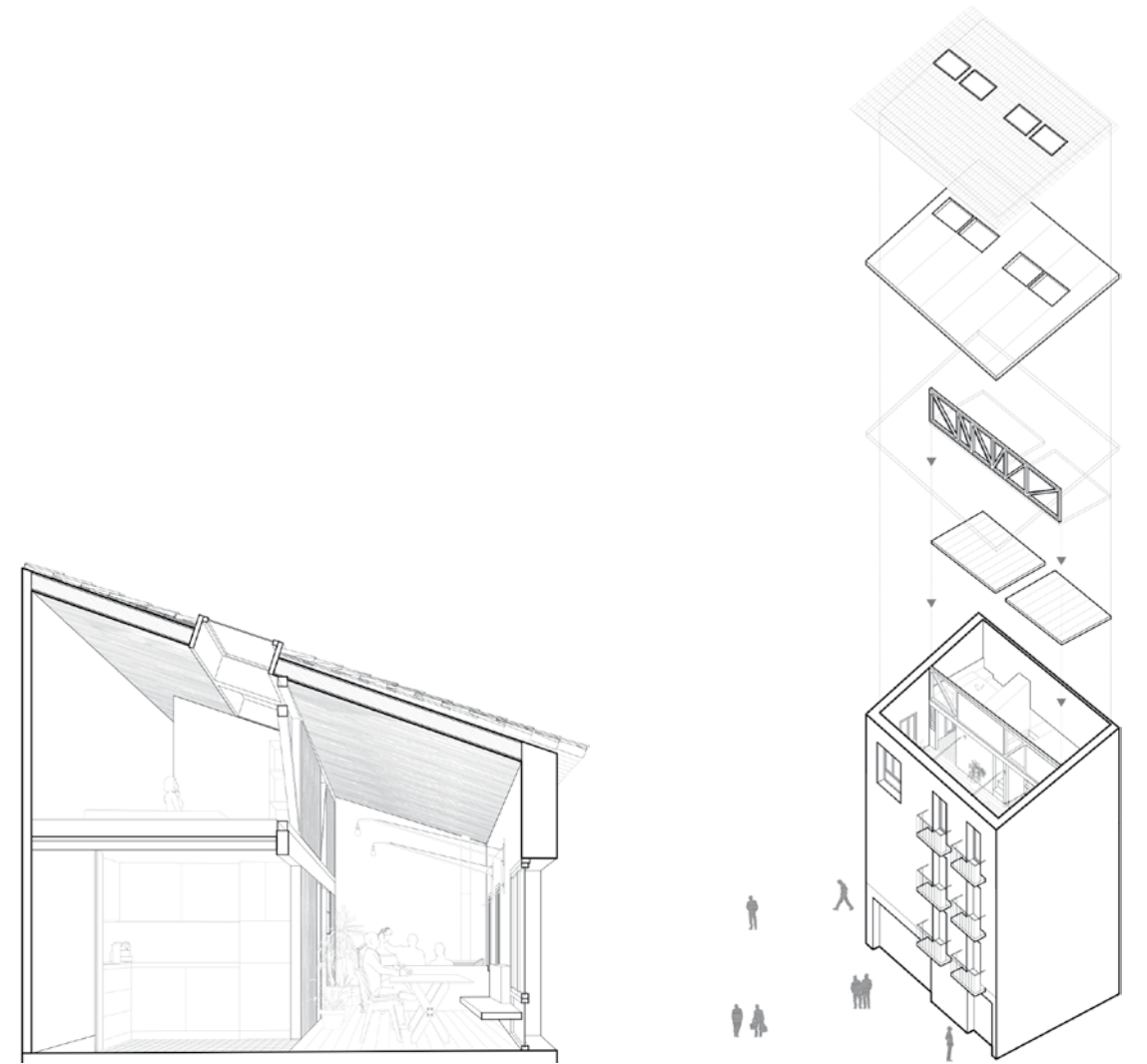
Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017

/ 5 categories // 91 obres presentades // 43 obres seleccionades /
/ categoria interiors - **4 obres seleccionades** /

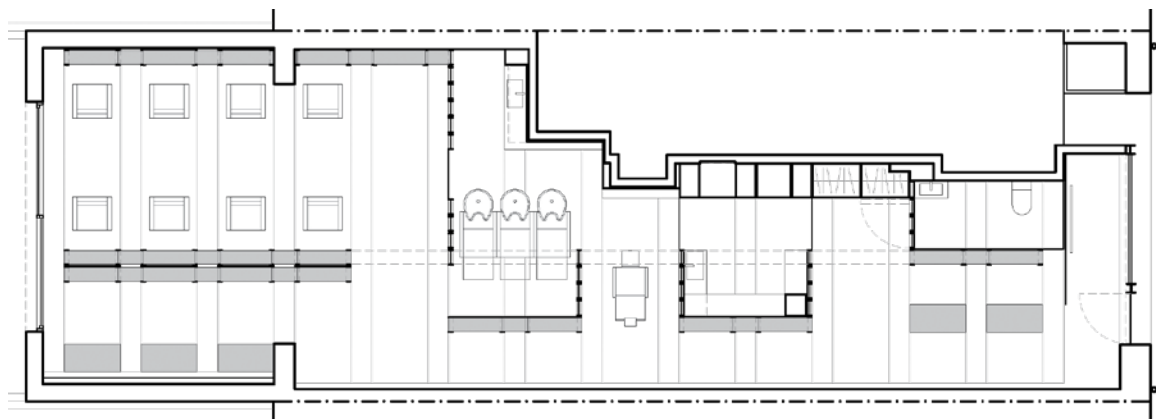
11 / Casa Aleix i Mariona / SANT JOAN DE LES ABADESSES
Taller SAU - Lluís Jordà Sala i Pol Jordà Sala

El projecte comença com un encàrrec de reforma interior d'un pis de 39 m² a la tercera planta d'una finca a la vila vella de Sant Joan de les Abadesses. En l'anàlisi de l'habitatge es va detectar el mal estat del sostre de biguetes de formigó autoportants. Per altra banda, tot el paquet de coberta i envans conillers tampoc garantia l'estanqueïtat ni el comportament climàtic desitjat, per la qual cosa es va prendre la decisió de substituir el sostre i la coberta per una estructura nova. D'aquesta manera es recupera la totalitat de la secció i es guanyen 19 m², molt útils en un pis tan petit. Per fer-ho, es planteja una biga Pratt per alliberar de càrrega a l'interior de l'edifici i solucionar amb un únic element l'estructura de la coberta i de l'altell. Així, doncs, a la mitgera nord i sota l'altell se situen l'escala comunitària existent, el bany i la cuina, i es deixa en doble altura i façana sud la sala d'estar. A l'altell, aprofitant la llum i la ventilació per la coberta, se situen l'habitació i un vestidor/estudi. Finalment, amb l'objectiu d'engrandir l'espai, s'han buscat enfilades visuals entre els espais interiors i exteriors.

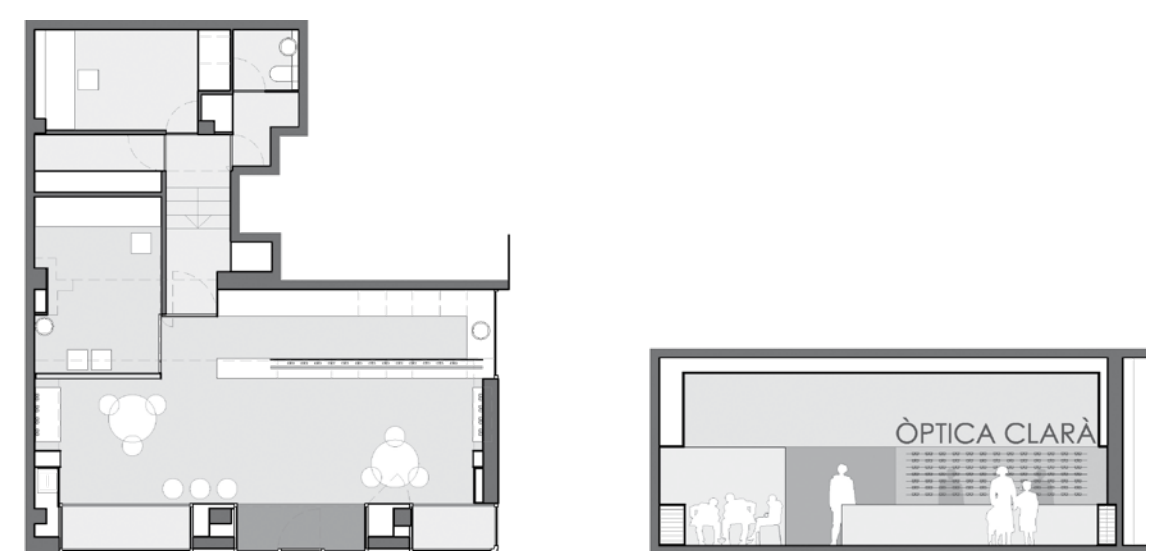
12 / Perruqueria Raffel Pagès Olot, entre flocs i miralls / OLOT
Arnau Vergés Tejero

En un espai allargat que connecta de nord a sud dels carrers principals de la ciutat amb un jardí posterior carregat d'encant i d'història, encarem el projecte d'aquesta perruqueria. Sota una gruixuda capa de guix, descobrim un mur de pedra volcànica que s'ofereix acompanyar-nos al llarg de l'espai lineal de què disposem. Hi hem de resoldre un programa complex de peces tancades i semitancades i, a més, estem convençuts d'ubicar-hi l'espai principal —la sala de tocadors— com a últim element del recorregut, en relació directa amb el jardí. Amb aquestes premisses, acceptem que calen paraments de distribució. Ara bé, no volem perdre l'oportunitat de dissenyar un espai d'esperit diàfan, connectat i continu. Per aquest motiu, dissenyem un mòdul constructiu la repetició del qual ens ha de permetre de resoldre el global del projecte. Es tracta d'un marc metàl·lic tubular de 28 x 250 cm que projectem en tres versions: nu, omplert amb cortina de cadeneta metàl·lica o omplert amb vidre negre opac. Aquests tres graus de transparència ens permeten gestionar el grau d'intimitat dels espais que distribuïm sense perdre les relacions visuals: des de la generació d'espai amb la simple presència dels marcs nus a la sala de tocadors i d'espera fins a la màxima intimitat del vidre opac a la zona de personal i al lavabo, passant pel filtratge visual de la cadeneta metàl·lica que, a mode de floc de cabells, ofereix certa empara als clients dels rentacaps o de la zona de pedicura. El mòdul constructiu dissenyat per al projecte s'ordena segons una trama marcada pels junts del paviment. A partir d'aquí, elements com la il·luminació, els prestatges o les instal·lacions especials es recolzen en aquesta estructura per trobar la seva posició en l'espai. L'acer i la fusta són els materials que, jugant entre flocs de cabells i reflexos de pedra antiga, ens transporten fins a un jardí on el tràfec de la vida diària s'atura per uns instants.

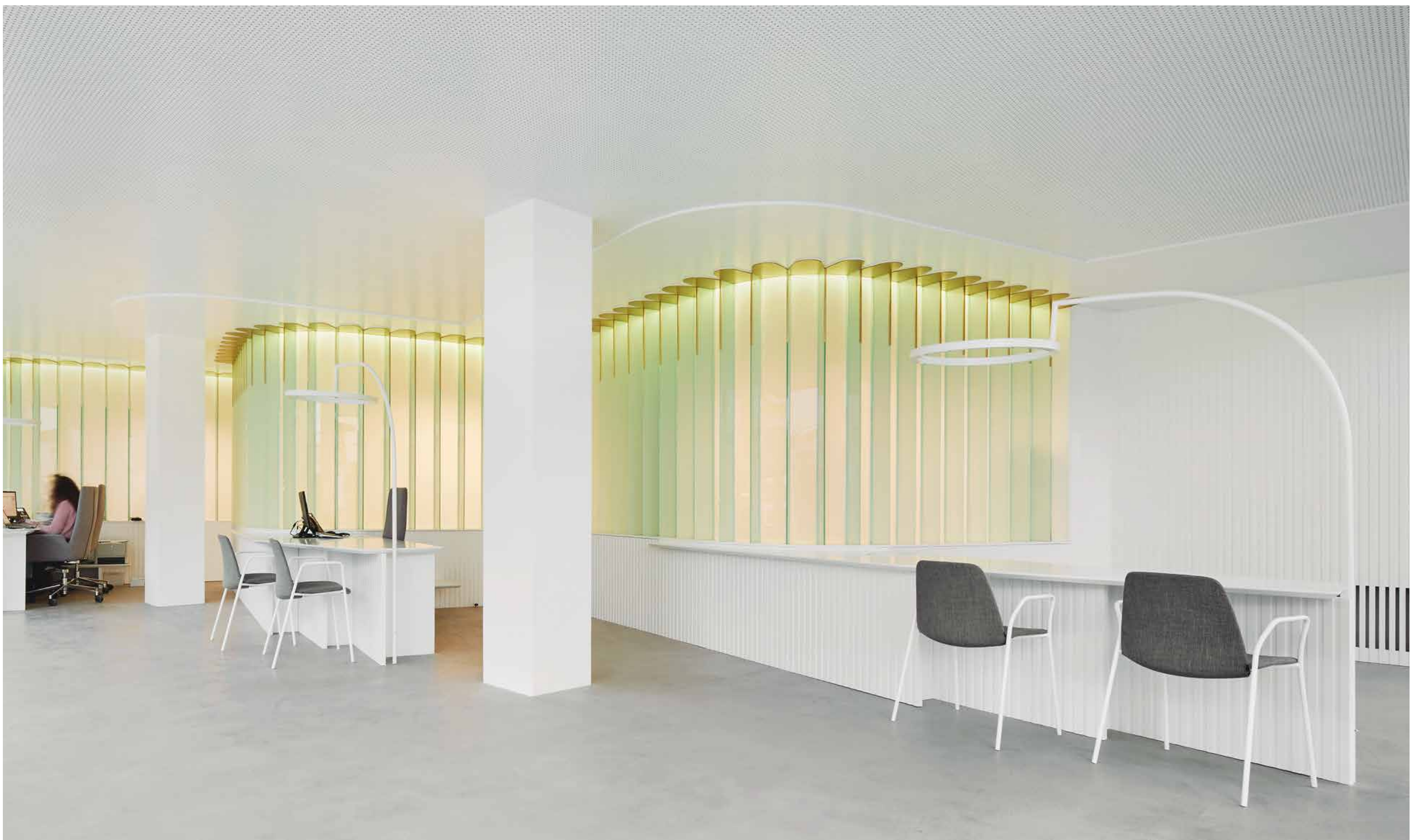

13 / Opticà Clarà / OLOT
Arnau Vergés Tejero

"És quan dormo que hi veig clar", deia el poeta. Però tots volem veure-hi clar també desperts. Quan nosaltres rebem l'encàrrec de redissenyar un centre òptic, ens imaginem un espai nítid, lluminós, entenedor i racional. Deixem fora la confusió i l'ambigüitat, conscients de la funció que desenvolupa l'activitat que hem de resoldre. Partim d'un local preexistent amb uns finestrals generosos elaborats amb perfils de fusta natural. No pretenem fer foc nou, sinó que creiem en el valor del treball ben fet i adoptem com a propis els tancaments existents. A partir d'aquests finestrals de llistons de fusta de 7 x 7 cm, formem una estructura tridimensional a mode de bastida que els uneix lateralment i duplica la malla de façana a l'interior del local. D'aquesta manera, generem una estructura porticada o atri que acull el cancell d'accés al centre, els aparadors als laterals i pilars estructurals o elements d'instal·lacions a les caixes que es formen entre els buits. Just al darrere de l'atri trobem l'espai d'atenció i botiga, però també el taller, que és una de les peces clau del nostre projecte. A partir del treball previ de coneixement del client, hem entès que, en aquesta òptica, el taller no pot ser una rebotiga com ha estat fins ara. És per això que, com en un restaurant amb cuina oberta, l'hem fet participar de l'espai central, només filtrat per un vidre que acull la major exposició d'ulleres de l'òptica. Les peces tancades —gabinet òptic, despatx, magatzem i serveis— les col·loquem a la cua que forma el local a la seva part posterior esquerra, de manera que ens ajuden a regularitzar-ne la forma i a absorbir la pèrdua de cota que es produeix en aquest àmbit. Els vidres òptics il·luminats o retroil·luminats de la distribució, així com els paraments, confereixen a l'espai un caràcter de núvol lluminós. Només l'estructura de fusta recuperada i ampliada de l'atri gosa trencar la puresa del blanc dominant. Un espai comercial d'experiència, coneixement i innovació on no cal dormir per veure-hi clar.

interiors

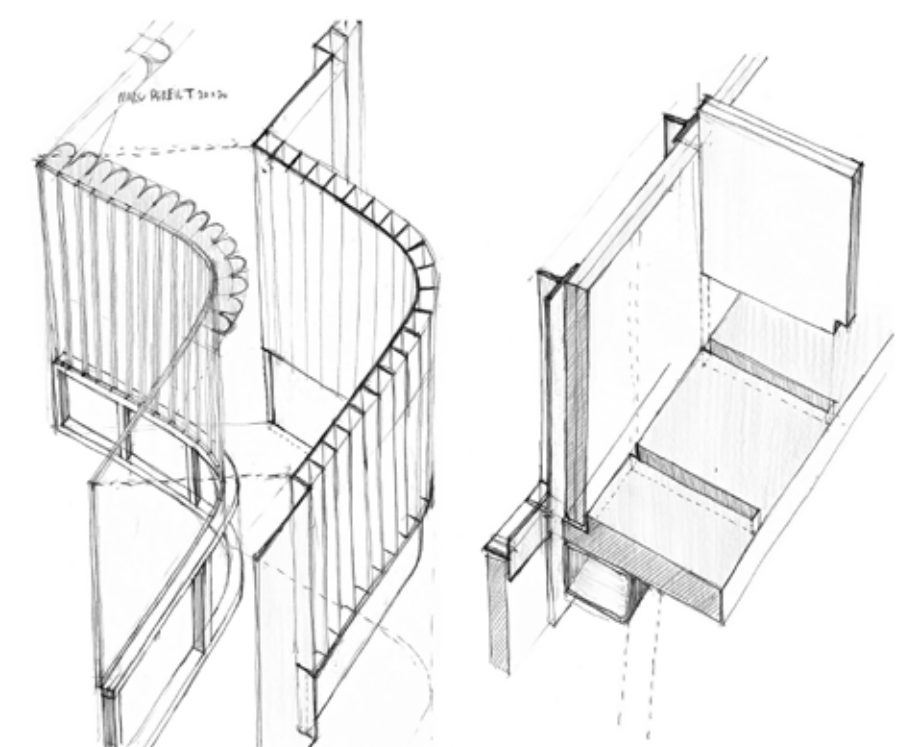
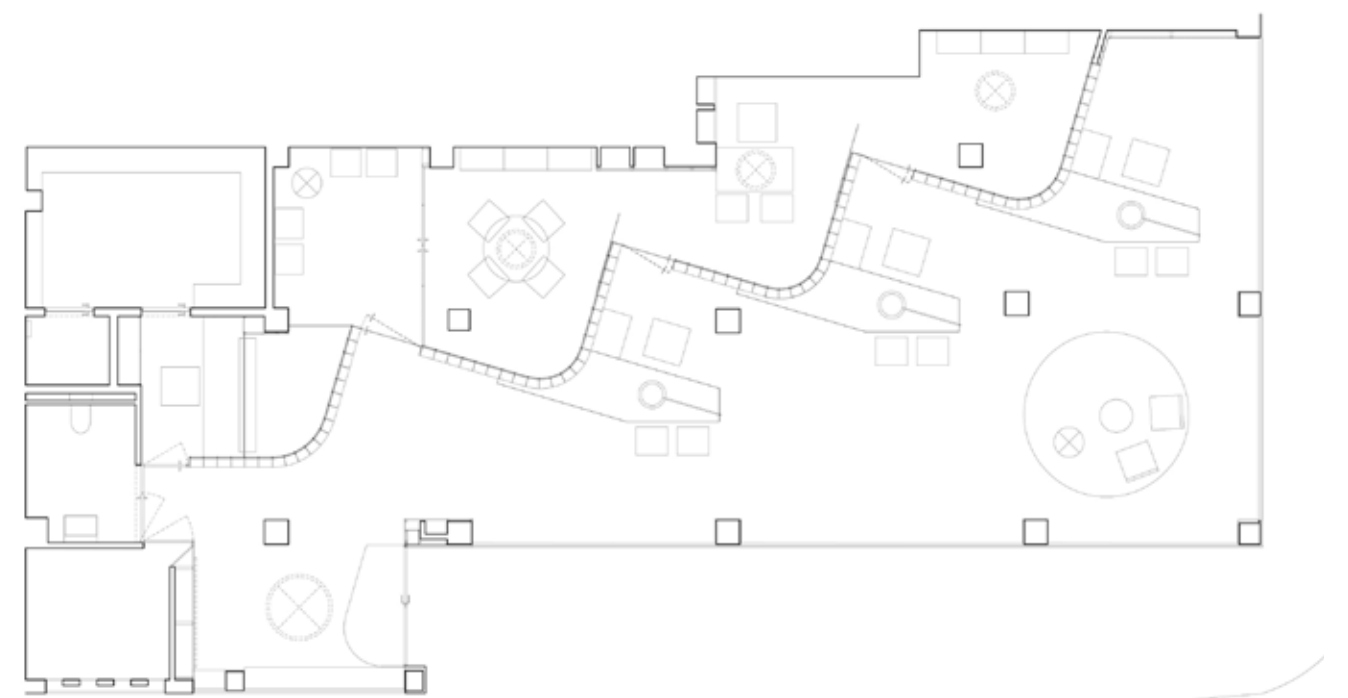
premi interiors 2017

14 / Radiador de llum. Oficina comercial d'AgriEnergia / BANYOLES unparell d'arquitectes - Eduard Callís i Guillem Moliner i Jesús Bassols Geli

La companyia elèctrica AgriEnergia obre una oficina d'atenció en un local en cantonada a Banyoles. Una mampara-làmpada i el canvi de lloc de l'accés articulen la intervenció. Sobre la diagonal del local s'instal·la un radiador lluminós, de geometria ondulada, que reconeix la cantonada i separa l'oficina en dos àmbits: un d'atenció al públic i un altre de despatxos privats.

Vidres plans, disposats seguint la traça de la mampara i en perpendicular, configuren aquest radiador lluminós. Les làmines empresonen i multipliquen la llum i la converteixen en l'atmosfera del local. La repetició i la curvatura li donen una visió vibrant, que contribueix a desmaterialitzar el vidre. La mampara és una gran làmpada que actua com a reclam del local, coronada per uns motius daurats que la fixen al sostre.

El conjunt celebra l'episodi clau de la integració de l'electricitat en l'arquitectura dels anys vint i, alhora, fa explícita una de les formes que pren el producte que aquí es despatxa: la llum.

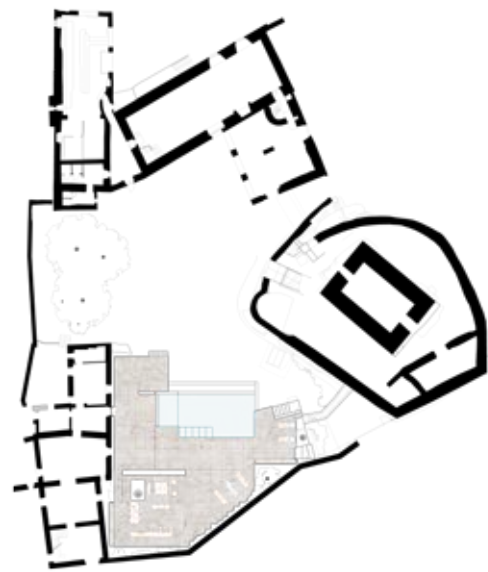
20

Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017

/ 5 categories // 91 obres presentades // 43 obres seleccionades /
/ categoria paisatges - **6 obres seleccionades** /

El fantàstic poble de Peratallada, situat en un lloc recòndit de la comarca del Baix Empordà, té una nova fita paisatgística. Peratallada (el nom significa pedra tallada) és un dels enclavaments medievals més singulars del país, coronat pel seu fastuós castell compost de diversos edificis que comparteixen un pati comú. El categòric respecte per la història del lloc i l'ús de material d'origen local són el punt de partida d'un projecte que es proposa utilitzar la piscina (i els tres nivells que comporta) com a ròtula per salvar una topografia complexa, amb la qual cosa es completa l'adequació de la intervenció a l'entorn paisatgístic. El marbre traverti blanc d'origen turc colonitza els nivells de la terrassa amb peces recuperades d'un projecte aliè d'un altre poble de la província de Girona. Aquest origen de caràcter reciclat implica treballar el material en peces de format reduït i de mides diferents, i obliga a un laboriós replantejament de l'especejament.

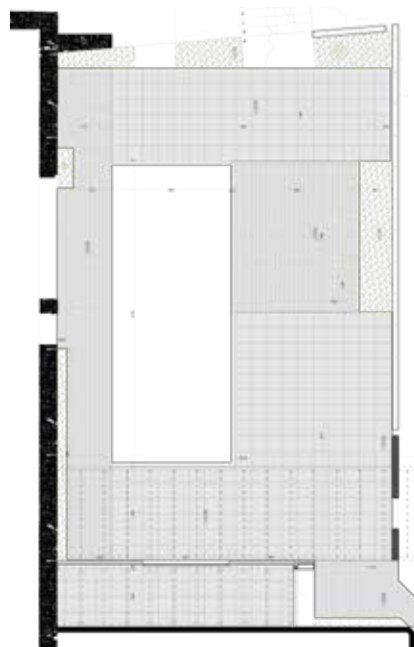

P1 / Un jardí de Pedra Tallada / FORALLAC

Benjamín Iborra Wicksteed, Jordi Espinet Roma, Jaime Font Furest, Carlos Dimas Carmona i Marcos Parera Blanch

L'Ana María i en Manuel havien decidit viure el màxim de temps possible de l'any a la casa d'estiu de Sant Mori, un poble situat entre Figueres i Girona, on tots els habitatges gaudeixen del paisatge empordanès. La família Blasco-Nicolau ja aprofitava intensament l'habitatge en els mesos calorosos. La piscina ha estat sempre un punt important de la vida estiuenca a la casa, però el seu ús es limitava a la zona d'aigua, ja que l'espai adjacent, malgrat el seu atractiu, era poc còmode. La idea era revitalitzar aquest espai per convertir-lo en el cor exterior de l'habitatge. Un lloc sota l'ombra d'una pèrgola on tres generacions poguessin conviure, xerressin i compartissin vivències. La zona de la piscina solia ser el lloc de trobada de tota la família a l'estiu, però, amb el pas del temps i a causa de la manca de manteniment, va acabar convertint-se en un lloc fred, incòmode i oblidat. Un dels nostres objectius era tornar a aquesta zona l'entitat que va tenir en el seu dia.

P2 / Nova ombra a Sant Mori / SANT MORI

Benjamín Iborra Wicksteed, Jordi Espinet Roma, Jaime Font Furest, Carlos Dimas Carmona i Marcos Parera Blanch

Al llarg del segle xx, la riera Ginjolars era un espai degradat i amb serveis insuficients que actuava com a separació entre barris, com a frontera, tot i la seva situació absolutament cèntrica. En una primera fase de cobriment, el cotxe s'hi convertí en el protagonista absolut. La proposta ha posat fi a aquesta situació i ha generat un autèntic espai de convivència ciutadana a partir d'un urbanisme integrador amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de les persones. El pas de vehicles i l'aparcament es concentren a la part central i s'harmonitzen amb l'entorn, mentre que tot l'espai restant es destina a les relacions i a la convivència ciutadana, amb un llarg passeig que compleix una funció vertebradora amb tot el seu entorn. La pavimentació prioritza el pas dels vianants, els jocs de la mainada, les zones d'estada a l'ombra i la instal·lació de terrasses d'establiments. I, recordant el passat de la riera, l'aigua reapareix a la superfície a través d'alegres sortidors.

P4 / Reurbanització rambla Ginjolars / ROSES

Cristina Casas Facerias

Les Llosses és el municipi amb el terme més extens del Ripollès, però no té nucli urbà, sinó que s'estructura a partir de masies aïllades i d'un seguit d'antigues parròquies, que formen petits conjunts arquitectònics disseminats en el terme. Al peu de la carretera C-26 de Ripoll a Berga es troba el nucli de Santa Maria de Matamala, un dels indrets més emblemàtics. L'església que domina la vall de Matamala, datada des de l'any 888, ha estat tradicionalment un lloc de trobades i celebracions. L'objectiu inicial és crear un equipament obert que concentri la majoria d'activitats socioculturals i esportives de les Llosses, amb vocació de ser la llavor que en el futur generi la creació d'un nucli urbà que donarà identitat al poble. El programa d'usos proposat per l'Ajuntament suposava una volumetria molt important respecte de les preexistències actuals, que s'implanta sense que l'església perdi cap mena de protagonisme arquitectònic ni el sentit com a punt de referència en el paisatge que tradicionalment ha tingut. Els principis bàsics del disseny de la proposta han sigut els espais oberts i les línies simples, alhora que s'ha volgut defugir l'ornamentació supèrflua i potenciar un disseny enfocat a un baix cost constructiu i de manteniment. L'equipament té a la planta semisoterrani una sala oberta i un espai tancat per a lavabos i magatzem, i a la planta superior un espai polivalent tancat d'uns 150 m². Aquesta planta es tracta amb una volumetria pura i rotunda, que ajuda a resoldre el canvi de nivell del terreny.

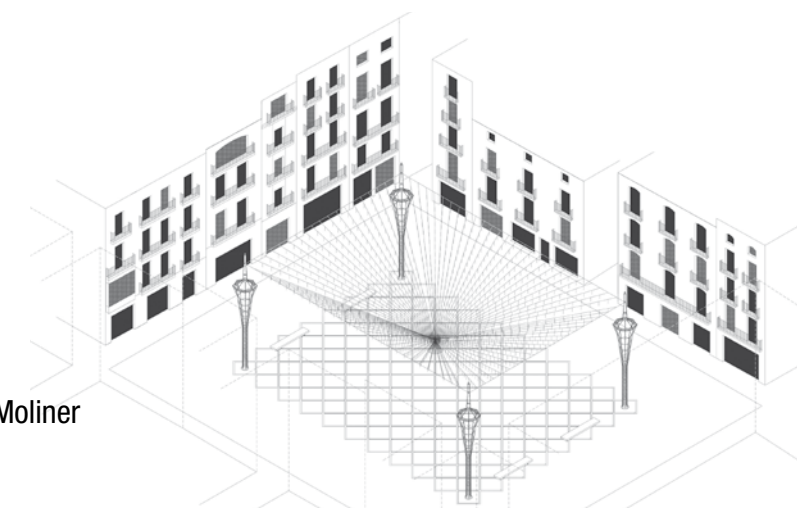

P3 / Les Llosses - Centre d'activitats integrat al paisatge / LES LLOSES

Taller SAU - Lluís Jordà Sala i Pol Jordà Sala

La instal·lació de quatre suports a la plaça Major d'Olot resol dues mancances d'aquest espai. D'una banda, permet disposar d'un cablejat aeri ocasional per a la suspensió de guarniments sense afectar les façanes i en millors condicions de seguretat. De l'altra, millora la qualitat de la il·luminació i augmenta el confort ambiental. Cada columna és una estructura de tubs tramada d'onze metres d'alçada, que garanteix la rigidesa necessària perquè esdevingui el suport estructural del cablejat aeri. La divisió en tubs de dimensions menors dona una aparença més lleugera al fanal, perquè s'hi veu a través. De dia, el fanal té una presència discreta a l'entorn urbà, presidit per les façanes. De nit, en canvi, l'entramat pren llum. El flux que projecten les lluminàries és captat per les barres de l'estructura i s'amplifica la sensació de lluminositat. Així, la llum es fa visible i dibuixa vagament un fanal clàssic que atorga a la plaça un caràcter festiu amb ressonàncies de gran saló urbà.

P5 / Quatre làmpades de Saló / OLOT

unparelld'arquitectes - Eduard Callís i Guillem Moliner

paisatges

premi paisatges 2017

P6 / Cuques de llum / OLOT Jordi Hidalgo Tané

Milers de cuques de llum* van aparèixer a Olot la nit del dissabte dotze de novembre del 2016. Moltes persones van apropar-se al lloc per veure l'insòlit fenomen i poder admirar la bellesa d'aquests estranys i misteriosos éssers vius que produeixen llum per atraure les parelles.

El diumenge, totes havien marxat.

*Cuques de llum =
 4.000 palets de fusta
 + 8.000 etiquetes
 + classes Nans i Cavallets de l'Escola Malagrida d'Olot
 + 12 fluorescents de llum negra

ORGANITZA /

INSTITUCIONS /

PATROCINADORS PRINCIPALS /

PATROCINADORS /

COL·LABORADORS /

AMB EL SUPORT DE /

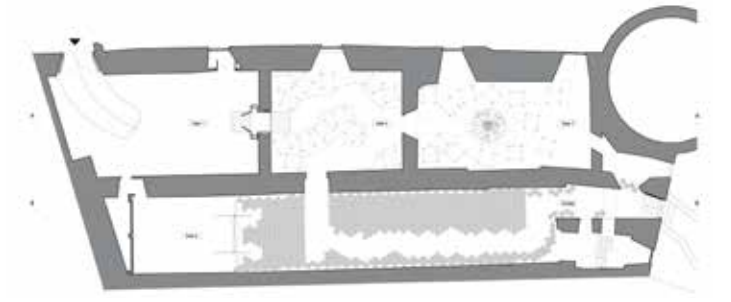
20

Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017

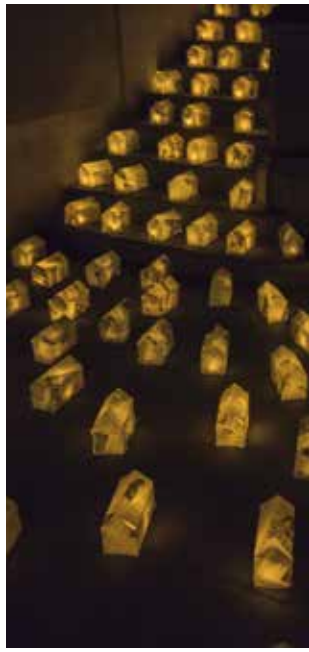
/ 5 categories // 91 obres presentades // 43 obres seleccionades /
/ categoria efímers - **8 obres seleccionades** /

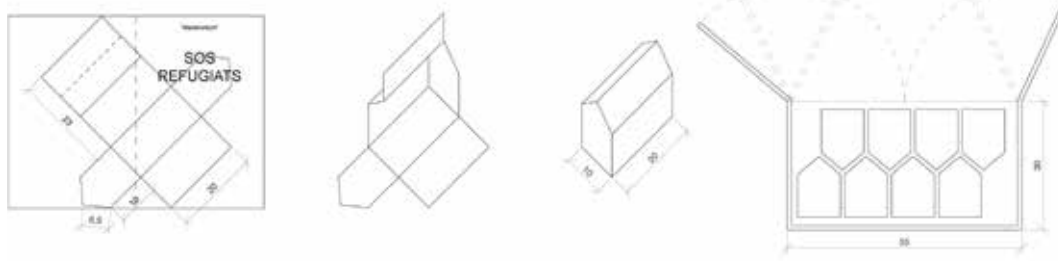
Intervenció efímera d'alta càrrega poètica, que permet endinsar-se en un món paral·lel de bellesa i misteri. Una porta màgica que condueix a la profunditat dels somnis, on la realitat queda desdibuixada a favor d'una escenografia incomprensible pròpia d'un univers de llegendes. Un món dual i contraposat a si mateix, que sosté una forta personalitat cromàtica en cadascuna de les escenes. *Món oníric* és un projecte sorprenent i trencador construït a partir de tubs de cartró i elements vegetals. Destaca pel fet d'integrar el video mapping com a mètode d'il·luminació, l'objectiu del qual és dotar de moviment els elements compostius estàtics, de tal manera que adquirixin relleu i prenguin vida. També cal subratllar la presència d'una melodia que acompanya el recorregut, que ha estat creada especialment per a aquesta posada en escena. Una intervenció pensada per ser viscuda i plantejada com un recorregut sensible, que ha estat possible gràcies a l'ajuda de cent cinquanta voluntaris.

E1 / Món Oníric / GIRONA
Jordi Albà Sagué, Cristina Masferrer Juliol i Gustau Torres Mendoza

Europa es troba immersa en una nova crisi de desplaçats. Una crisi que obre els titulars dels diaris, però no les fronteres, ni les portes. Les notícies convertides en làmpades deixen enrere els camps de refugiats mentre consciencien el *flâneur* sobre la inimaginable realitat que viuen els ciutadans lluny de la seva llar. *Diàspora* parla de la realitat de milers de persones i encén la llum de l'esperança. En la ruta de buscar refugi serà imprescindible que aquesta no s'apagui. *Diàspora* és una proposta de petit format i fàcil muntatge. Les més de cent cinquanta casetes de paper contenen espelmes LED que parpellegen en un ambient ple d'angoixes i incerteses recollides per la foscor absoluta. Ubicada per primera vegada a Can Pujador, en el marc del festival Lluèrnia 2016 d'Olot, tracta d'un esdeveniment itinerant, flexible i reflexiu.

E2 / Diàspora / OLOT
Helena Trias Prats i Samuel Laguarda Madrid

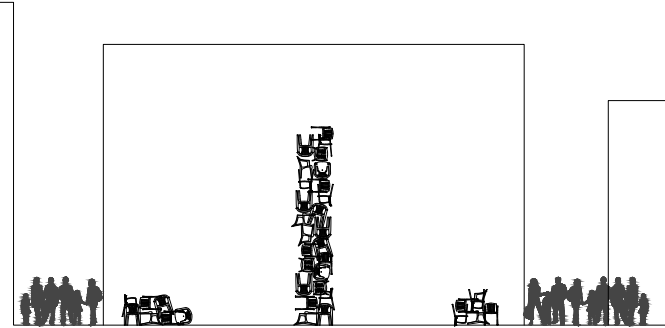
Tres bobines de lona es despleguen sobre deu cavallets d'acer dissenyats expressament per descobrir els projectes. Es revelen per primer cop després de lliurar els premis i romanen exposats a les itineràncies. Portem fins a l'extrem els requisits del concurs: de muntatge fàcil, transportable, impermeable i funcional. N'hi afegim altres, com l'economia, l'adaptabilitat i la reutilització. Aquesta sèrie de construccions autoimposades van augmentar les possibilitats creatives del projecte. El concepte de l'exposició té l'origen en el discurs retòric del projecte, en el procés que porta al projecte exposat. Ens vam plantejar les lones com els rotlles de paper ceba en què l'autor dibuixa des dels primers esbossos fins al detall de la fusteria. El moment de la seva inauguració és el clímax. Durant el lliurament, l'exposició està en suspensió, inacabada. Els cavallets estan col·locats a l'antecala de l'auditori. La gent la creua amb les estructures d'acer a priori mal col·locades. Fins que es giren tres d'aquests cavallets, que guardaven la lona, i es despleguen per descobrir per primer cop els projectes. Volem crear expectació, entenent aquest moment de revelació final com un instant poètic.

E3 / Arquitectures de procés. Exposició itinerant per a la 19a edició dels Premis d'Arquitectura de les Comarques de Girona / GIRONA
Mar Cabarrocas, Jordi Collell, Anna Anglada, Meritxell Ministral, Carles Sánchez, Carles Gómez, Adriana Vázquez, Xavier Ferrer i Albert Mercader

La intervenció pretén transmetre a l'espectador allò que el mateix títol expressa: el CAOS. Per aconseguir aquest objectiu, es pren un element simbòlic com ho és la popular cadira blanca de plàstic. Aquest element s'agafa com a idealització d'una cadira perfecta, senzilla, bàsica i immillorable. Es podria definir, doncs, com un element conformat per quatre potes, una base sòlida i un recolzament per a l'espatlla consolidat per làmines de plàstic estrictament necessàries per tal de garantir la comoditat de l'usuari. La proposta del projecte es basa a aconseguir una visió caòtica de l'element perfecte, a aconseguir, doncs, distorsionar la perspectiva cap a aquest objecte. L'objectiu és desordenar l'ordre de la cadira. Amb tot plegat, la intervenció es resol en la consolidació d'un amuntegament de cadires disposades de forma aleatòria, on el públic identifica clarament l'element bàsic de baix cost però en una dimensió que impacta i transmet l'objectiu buscat de caos, confusió, embolcall, desordre...

E4 / Caos de la Cadira / OLOT
Ariadna Serrano Masoliver, David Tortajada Figueroa, Albert Martí Mallorquí i Ramon Heras Casademont

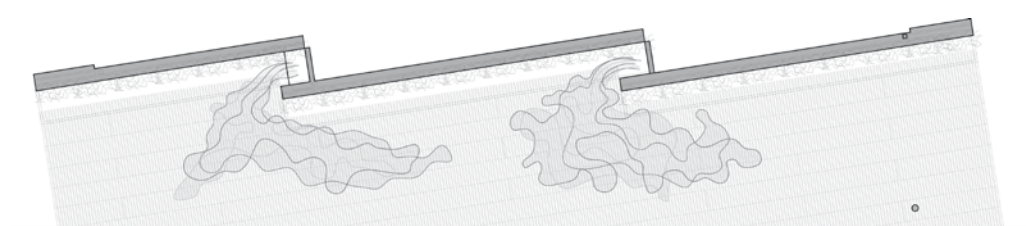
Posar-se SOTA UNA COL per trobar el color, l'ordre orgànic vegetal, un ritme cromàtic que neix de la terra mateixa i acaba on comença el cel. Travessar un hort. Descobrir punts de vista nous sobre una regularitat formalitzada, cultivada des de la lògica del conreu. A l'hort, la racionalitat s'imposa, estricta, amb poc marge per al gest improvisat, que respon només a la pura utilitat. A l'Hort de la llum del Lluèrnia 2016, la interacció del públic amb la intervenció és innegociable. Volem que tothom es faci petit en tots els sentits: en edat, mentre l'atmosfera ens transporta entre les fulles d'una col mentre ens expliquen un conte dels d'abans, i també en mida, recorrent un espai inundat de formes, colors, llums... carregat de màgia. El nostre HORT es pot veure i experimentar de maneres diferents. Et crida mentre t'hi acostes venint del FIRAL, t'aixopluga pujant al sostre del TORIN i el travesses mirant cap a SANT ESTEVE. Finalment, des del punt més elevat davant de la PLAÇA DE BRAUS, redescobreixes la intervenció i reconeixes el resultat de la suma, el dibuix. Un total de quatre mil pilotes translúcides de tonalitats verdes es col·loquen com si es tractés d'una catifa vegetal, que s'adapta a l'emplaçament i aprofita el desnivell topogràfic. Es generen recorreguts, espais on interactuar, zones de mirador, racons de contemplació. MIRADES i MOMENTS, alguns molt íntims.

E5 / Sota una col / OLOT
CREArquitectura - M. Clara Riera Escalona

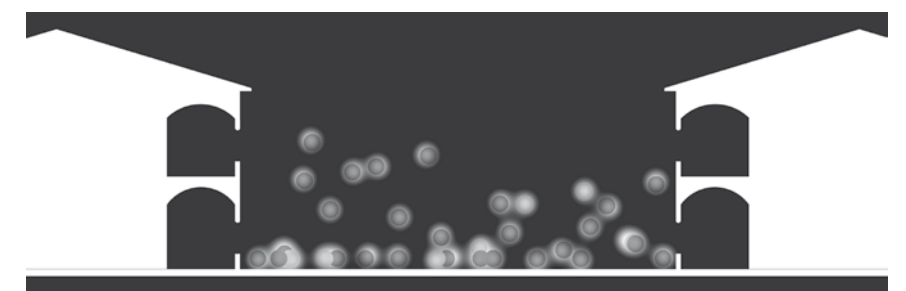
Al jardí vertical de l'edifici del Mercat d'Olot, i en el marc del festival del foc i de la llum Lluèrnia, plantem una lectura nova d'aquest parament tan concorregut de la ciutat. Volem llegir-lo en clau del nostre paisatge volcànic, però també volem convertir-lo en un espai arquitectònic participatiu de tres dimensions, tot portant-lo més enllà de la seva condició de mural. Amb aquests dos propòsits, interpretem el mur vegetal com un fragment del nostre paisatge esquinçat per la força de les erupcions volcàniques que emergeixen del subsòl i deixem fluir la lava per la nova dimensió horitzontal incorporada al mural, fent que el visitant la trepitgi sobre un paviment movedís i plàstic com la crosta de lava que inundà la nostra terra ara fa milions d'anys. Per a la construcció del nou pla horitzontal proposat utilitzem barres d'acer corrugat, un material d'origen mineral l'essència del qual ens transporta directament al nostre sòl volcànic. La seva disposició, en una llarguíssima successió de línies perpendiculars a la façana, estableix un nou diàleg amb la coberta-pèrgola que embolcalla el mercat d'Olot just per damunt de l'ara trencat jardí vertical.

E6 / Crosta volcànica / OLOT
Jordi Cusidó, Marc Torra i Arnau Vergés

La intervenció rau en la dualitat d'un moment contemplatiu amb un desenllaç basat en la participació col·lectiva. Inicialment, el perímetre del claustre acull els visitants, els quals s'impregnen de la quietud i la tranquil·litat que transmeten els elements esfèrics lluminosos, que en definitiva són els protagonistes principals de l'espai. El muntatge evoluciona i el paper dels observadors canvia. El pas d'espectadors a actors dona com a resultat el caos i el desordre. L'àmbit de la proposta abandona les dues dimensions del terra del claustre per passar a les tres dimensions del conjunt del pati. L'accés dels visitants a l'interior d'aquest convida a abandonar la calma per generar de forma completament natural un clima de diversió. El joc passa a ser el protagonista principal i converteix una instal·lació estàtica en un conjunt d'elements dinàmics i gairebé immaterials en moviment constant.

E7 / 3,1416 / OLOT
Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot - Professors Tutors: Míriam Soler Valls, Jordi Bartrina Barberí, Xavier Moliner i Milhau i Guillem Moliner Milhau. Alumnes del Curs d'Especialització d'Arquitectura Efímera: Anais Danés, Meritxell Brugués, David Oliva i Anna Juncà.

efímers

premi efímers 2017

E8 / Dèdal / GIRONA

Laia Escribà, Oriol Granyer Manyà i Miquel Prats Roura

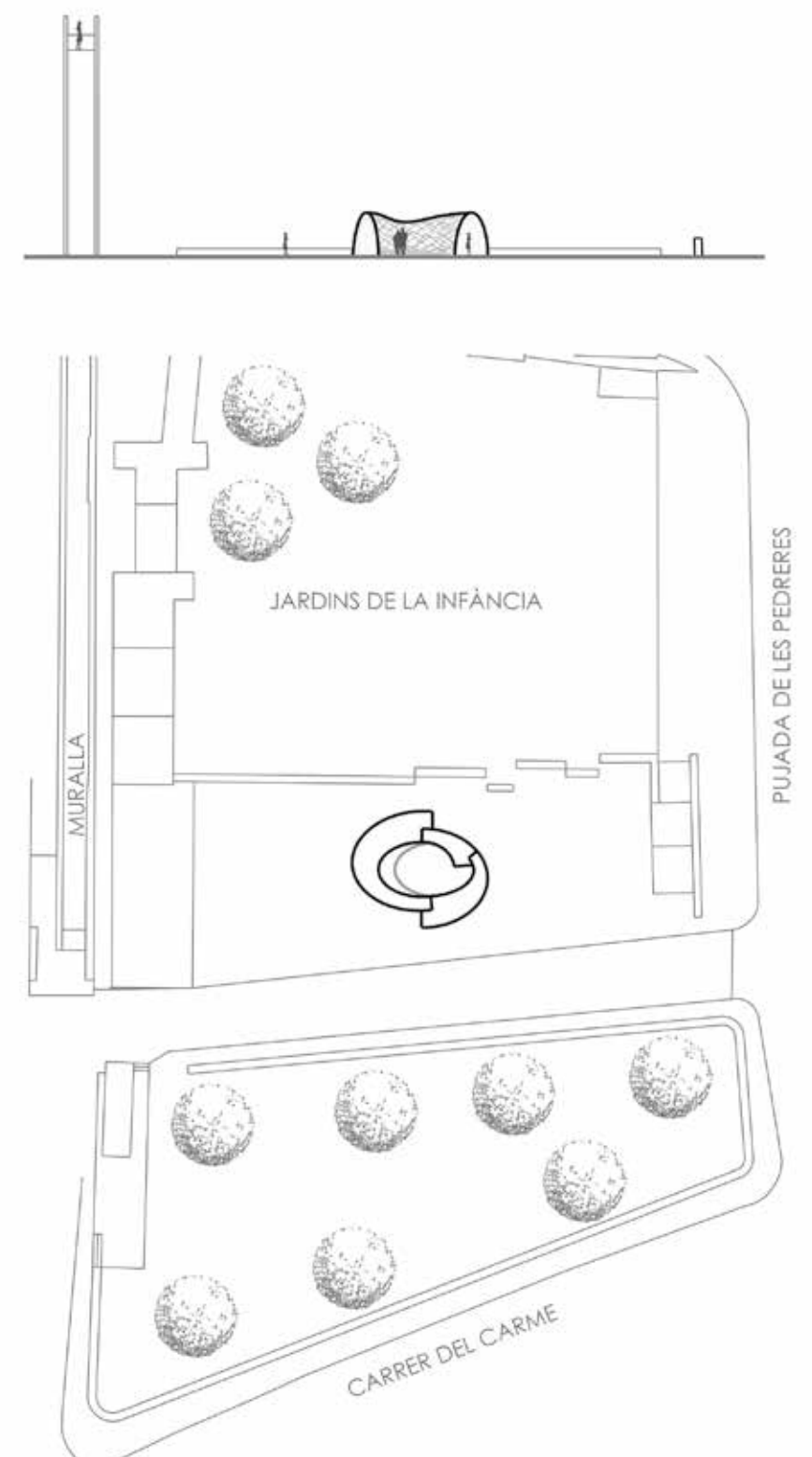
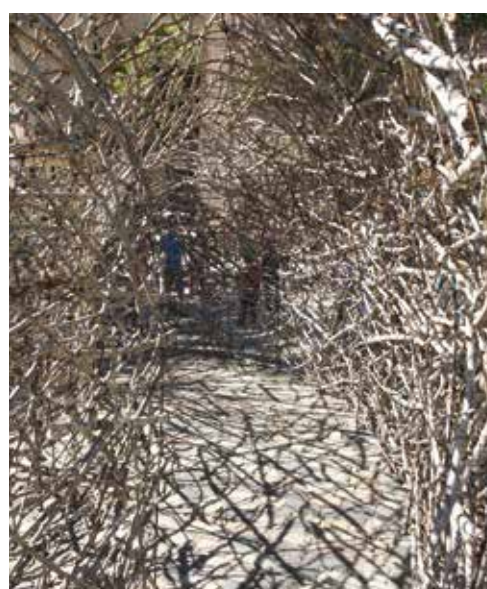
Dèdal és una gran escultura transitable. És un intent de resposta a preguntes que potser mai no en tindran.

Dèdal és un projecte pensat i executat per la comunitat de l'Escola Annexa de Girona. Les famílies tallen i classifiquen branques, restes de la poda d'arbres de la ciutat. Els alumnes i els mestres acolorixen de blau part d'aquest material. Uns i altres, a partir d'una estructura d'arcs parabòlics, teixeixen branquillons. Els grans ajuden els petits i els destres, als que no ho són tant.

Teixir crea vincles nous. Els pensaments s'entrellacen, els silencis es comparteixen. El dolor s'amolla. El Dèdal creix.

És un laberint sinuós que té forma d'una abraçada infinita. És infranquejable, però només aparentment. Convida a entrar-hi. Cal endinsar-s'hi a poc a poc, caminar-hi per sota a la llum del sol, trepitjant les ombres que es dibuixen en el paviment, o en la intimitat de la nit. Cal romandre-hi fins que se'n descobreix el secret: el recés clar, saturat de color, que permet reconciliar-se amb la vida.

En record de la Mireia, la Bruna i la Sira

ORGANITZA /

INSTITUCIONS /

PATROCINADORS PRINCIPALS /

PATROCINADORS /

COL-LABORADORS /

AMB EL SUPORT DE /

20

Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017

/ 5 categories // 91 obres presentades // 43 obres seleccionades /
/ categoria més 10 - **14 obres seleccionades** /

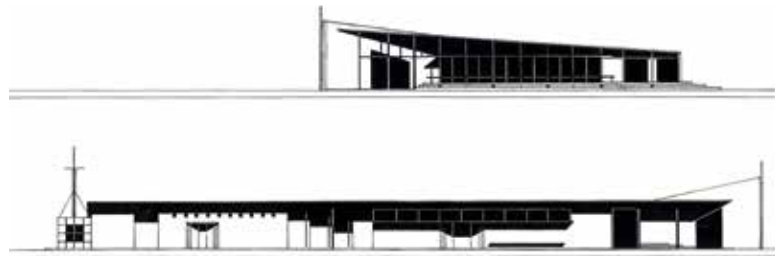
L'edifici ocupa un solar situat a la riba esquerra del riu Ter, al barri de Sant Ponç. La tipologia obeeix a una transformació de la rígida previsió urbanística (B+7/21 x 23 m) en un volum més adequat al lloc, que té una situació privilegiada i una vista excel·lent al Ter, a la Devesa, al centre històric de Girona i a la muntanya de Montjuïc. La modificació tipològica permet habitatges més petits, en concret quaranta-quatre unitats, que es divideixen en sis d'un dormitori, trenta-dos de dos dormitoris i sis de tres dormitoris. La situació del bloc al centre del solar permet habitatges amb jardí a la planta baixa. La base arquitectònica neix d'una agrupació en filera d'un habitatge tipus de dos dormitori que, amb un angle de desviament en planta, genera la dinàmica de creixement del bloc. A aquesta base s'hi intercalen discontinuïtats en forma d'habitatges més grossos o més petits, que permeten la singularitat dels punts en què interessa que l'edifici comenci, acabi o es replegui sobre si mateix.

+2 / Edifici d'habitatges de protecció oficial (lloguer) / GIRONA
Arcadi Pla Masmiquel

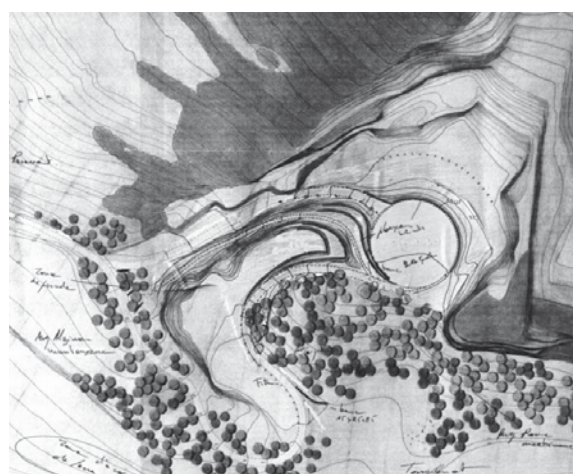
L'Estartit és un enclavament portuari situat a l'extrem nord de la badia de Pala, enfront de les illes Medes. L'edifici pretén integrar-se en el conjunt del casc urbà mitjançant un traçat radial i també en el paisatge portuari amb l'equilibri entre plens i buits. En aquesta situació davant del mar, l'edifici apareix al límit de la plataforma que s'utilitza com a aparcament, que el limita i el separa de la dàrsena, alhora que s'obre vers el port. El programa s'organitza en dos pavellons: el principal, de planta triangular, on s'ubiquen les oficines i les sales d'estar, s'orienta a sud-est i ofereix una visió àmplia i immediata del port i una altra de més llunyana a mar obert. L'altre pavelló, organitzat longitudinalment i orientat vers el sud-oest, s'obre als pantanans d'amarratge i recull els diferents serveis que donen suport a la navegació. El conjunt dels edificis de maó d'aglomerat de marbre es recolzen en un podi de travertí, que allotja les instal·lacions i, alhora, genera un espai buit que es converteix en un gran atri descobert que articula els dos cossos. Els tancaments i les estructures lleugeres adquireixen el caràcter d'accessoris nàutics de l'edifici i els altres elements que s'utilitzen, com els paviments o els acabats interiors, ajuden a configurar l'ambient d'un ambient situat entre el mar i la terra.

+4 / Club Nàutic L'Estartit / L'ESTARTIT
Carlos Ferrater Lambarri i Juan Díaz Suñer

Preservar un espai d'interès singular i adequar-lo a l'ús públic. Projecte de restauració d'una antiga pedrera d'extracció de gredes volcàniques amb una intervenció que converteix el maltractament anterior en una zona d'interès paisatgístic singular de caràcter pedagògic i didàctic al Parc de la Zona Volcànica de la Garrotxa. Actualment té un total d'entre 45.000 i 50.000 visitants.

+6 / Restauració del Volcà Croscat del Parc Natural de la zona Volcànica de la Garrotxa / SANTA PAU
Martirià Figueres i Joan Font

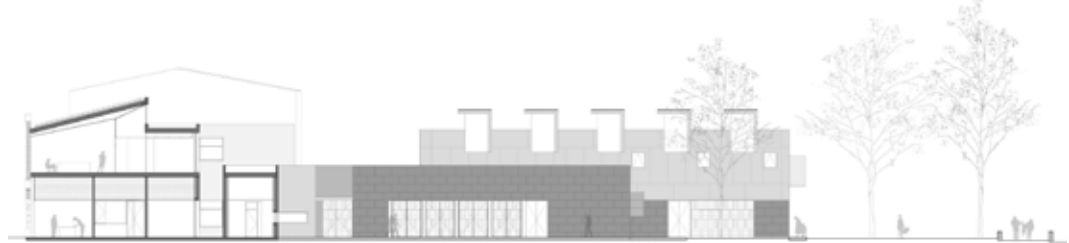
En un entorn de casc antic rural i situada al límit exterior d'aquest, s'amplia i es rehabilita una construcció existent per a habitatge. La situació en cantonada, l'orientació, el mur existent de la tanca exterior, la relació amb els patis veïns, la vegetació, el campanar de l'església... han estat els condicionants per a l'organització del nou habitatge. S'ha intentat crear una construcció amb harmonia de materials, colors i proporcions amb els del seu entorn, per tal que s'integrés en el seu context. Es rehabilita el volum edificat de planta baixa i pis i s'amplia en una segona planta. L'habitatge s'orienta cap al pati no edificat, que s'incorpora com a espai propi de l'habitatge i en el qual es col·loquen les peces principals, que es relacionen amb els elements d'interès exteriors. Una gran obertura de tres nivells a la façana del pati a manera de gran galeria, en contrapunt a les petites obertures oposades a l'oest, constitueix un sistema passiu eficient que millora el grau de confort de l'habitatge.

+8 / Rehabilitació i ampliació d'un habitatge unifamiliar en cantonada / LA TALLADA D'EMPORDÀ
Montserrat Nogués i Teixidor i Manel Bosch i Aragó

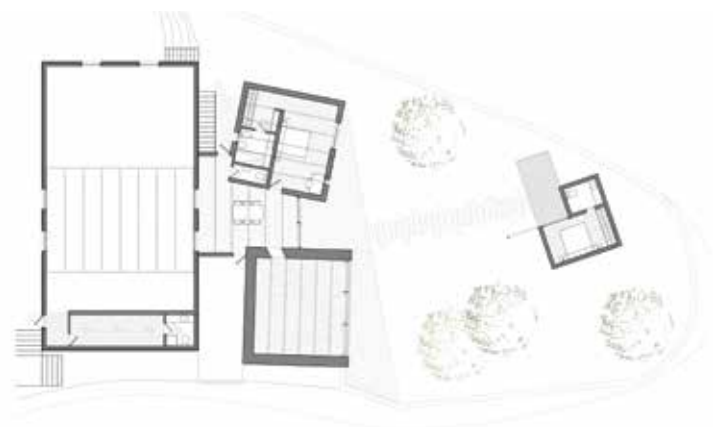
El projecte consisteix en la reforma de l'antic edifici de les destil·leries Regàs i la seva ampliació amb biblioteca i centre cívic. Les edificacions de Can Regàs i l'església, i la dimensió de les parcel·les sobre la carretera, han estat fonamentals per a l'emplaçament i l'organització del nou edifici. A l'edifici de Can Regàs es respecten íntegrament la façana i l'esquema estructural. La presència de l'absis de l'església queda reforçada per l'enderroc de la rectoria i pel fet de recular part de la façana posterior de Can Regàs. Els cossos d'ampliació fan referència al creixement lineal de les parcel·les i s'allunyen de la línia de façana per crear una façana discontinua, que organitza els espais de la nova plaça. A l'edifici original es treballa sobre les cruïlles existents. A la planta baixa, la nau central actua com a vestíbul i sala multiusos, des d'on s'accedeix als altres espais, amb la qual cosa es redueixen els espais de circulació i s'emfatitza el caràcter representatiu de l'espai més característic de l'edifici.

+1 / Rehabilitació i ampliació de Can Regàs com a centre cívic i biblioteca / GIRONA
Pere Joan Ravetllat i Carme Ribas

La casa i estudi es troba al recinte d'una antiga era on hi havia una petita pallissa de pedra orientada a migdia. La primera decisió fou reconstruir l'antiga edificació i elaborar el projecte des de la fragmentació, a la manera d'algunes arquitectures rurals, en què els diferents volums recullen el programa. L'estudi, una caixa cega il·luminada amb llum zenital; una antiga edificació de pedra reconstruïda com a sala d'estar; un volum cúbic blanc lleugerament girat acull el dormitori; una edificació més baixa cus els diferents cossos, organitza els accessos i allotja la cuina-menjador. Finalment, l'àrea de convidats es resol mitjançant un petit pavelló de fusta a l'extrem oposat del jardí. Els materials emprats mantenen la seva textura original i els elements mòbils ajuden a relacionar l'espai exterior amb l'interior. El tancament perimetral de lligabosc, uns paviments de fusta tractada i dos grups d'arbres, alzines i acàcies, acaben de configurar el recinte i el tanquen.

+3 / Casa - estudi per a un fotògraf / LLAMPAIES
Carlos Ferrater Lambarri

La casa està formada per quatre mòduls rectangulars de 15,7 x 5,3 m i 2,8 m d'alçada, que formen dos cossos decalats en secció en mitjos nivells, fet que permet ubicar-hi un semisoterrani. També es produeixen decalats a la planta de les parts construïdes respecte dels buits, de manera que s'originen porxos a les plantes baixes i terrasses a les plantes superiors. El primer mòdul, a l'alçada del carrer, conté el garatge, amb un porxo important al davant, que actua alhora de cotxera i d'arribada a la casa. El segon mòdul conté l'accés, les peces de dia i un porxo obert cap al jardí. El tercer mòdul conté els dormitoris, amb obertures a llevant. Finalment, s'arriba al quart mòdul, on hi ha l'estudi i una gran terrassa. La casa està construïda únicament amb murs portants d'obra ceràmica per suportar els forjats, que es manifesten a la façana. Els paraments d'obra llisquen entre els forjats i intercalen buits i obertures amb parts massisses. Les cobertes són planes i estan protegides amb grava.

+5 / Casa Llobet-Ruiz / CELRÀ
Esteve Aymerich i Ton Salvadó

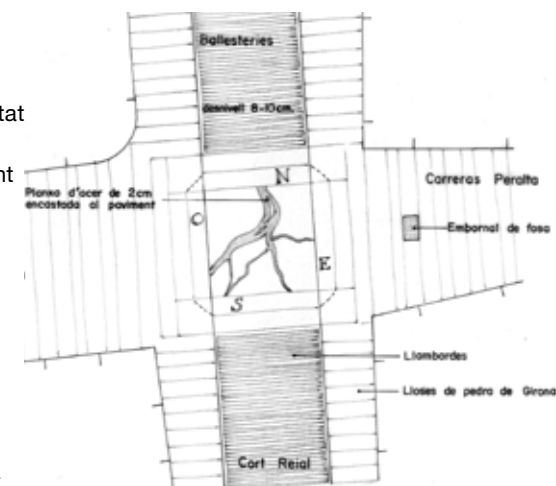
Antic conjunt monàstic amb orígens en el segle X reutilitzat com a explotació agropecuària durant gairebé quatre-cents anys i que des del 1996 és una propietat pública engegada en etapes consecutives de diversa intensitat i s'hi fa el compactament entre el 2001 i el 2006, amb dues licitacions del programa de l'1% cultural. Tot aquest conjunt de treballs permet la visita pública de la nau del temple. Els treballs van consistir en la correcció de la inestabilitat del sòl amb micropilons i lloses, la desmuntada d'estructures de formigó afegides a l'interior, consolidacions estructurals amb tibaments de barres d'acer, la reconstrucció de part de les voltes, la reposició de les cobertes amb reaprofitament de les lloses, la reposició de cornises parcialment malmeses i la col·locació de cornises noves d'acer als trams on havien desaparegut, la rehabilitació de paraments i sostres, la fixació i la restauració de les pintures murals romàniques, l'excavació extensiva del sòl amb consolidació de tombes i base de cripta, la nova pavimentació i el tancament de les obertures de l'edifici amb gelosies de fusta i panys fixos i practicables d'acer i vidre.

+7 / Restauració de Sant Quirze. Fases cobertes, fonaments i interior de la nau / RABÓS D'EMPORDÀ
Joan Falgueras i Font

El conjunt dels carrers que es reurbanitzen formen l'eix que recorre longitudinalment la part baixa del Barri Vell de Girona al marge dret del riu Onyar. Els criteris bàsics de la intervenció eren donar prioritat al vianant respecte dels vehicles i adequar el nou paviment a les característiques de l'entorn mitjançant el seu tractament amb un únic material, la pedra, tot i que amb variacions de color, vibració, textura i dimensions. A la Cort Reial, al carrer Ballesteries, a la pujada Sant Feliu i al carrer Calderers es proposa un tractament de voreres amb lloses de pedra i franja central de llambordins, però sense resseguir les alineacions trencades de les edificacions, sinó amb traçats continus, sinuosos i lineals. Al carrer de Ciutadans, per emfatitzar el caràcter més noble de les seves edificacions, se substitueix el paviment central de llambordins per lloses de pedra. El punt més característic del recorregut, els Quatre Cantons, se singularitza amb pas adaptat amb un mosaic de pedra, ferro i coure, que fa referència als quatre rius i a l'orientació cardinal d'aquest punt.

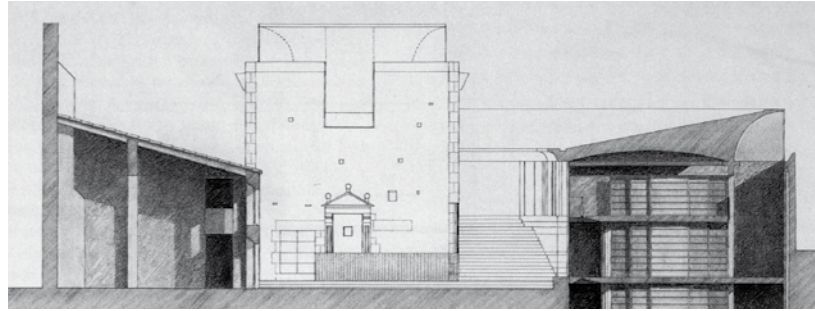

+9 / Pavimentació dels carrers Calderers, Ballesteries, Cort Reial i Ciutadans / GIRONA
Montserrat Nogués i Teixidor, Manel Bosch i Aragó i Fernando Domínguez Vázquez

més 10

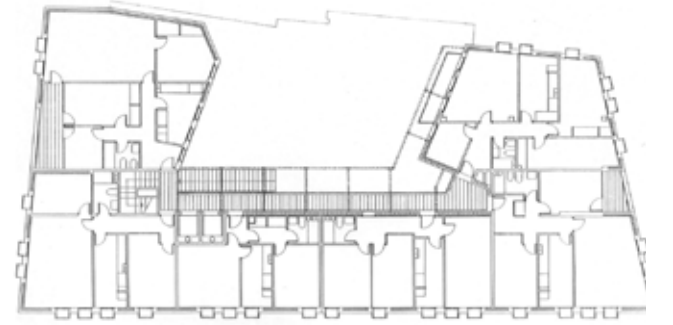
L'edifici renaixentista de les Àligues ja havia servit durant el segle XVII com a edifici universitari, però havia caigut en desús i en iniciar-se les obres es trobava en estat ruïnós. La intervenció arquitectònica contemplà la recuperació de l'antic edifici com a seu del rectorat i la construcció d'un nou cos per a oficines, que tanca el pati. Aquest assumeix un caràcter d'espai públic, relacionat directament amb la plaça de Sant Domènec i els jardins fins a la muralla. L'antiga capella, de la qual es conserven només la façana principal i les dues laterals, es reutilitza com a centre d'informació dels estudiants. S'unifica l'alçada de les façanes definint un cub d'onze metres de costat, que es remata amb una coberta de formigó amb volta de quart que permet una il·luminació zenital. A l'interior s'hi construí un altell amb fusta de pi melis desbastada, que s'inserí de forma autònoma en el cub.

+10 / Rehabilitació de l'edifici de Les Àligues com a seu del rectorat de la UdG / GIRONA
Fuses-Viader Arquitectes - Josep Fuses Comalada i Joan M Viader Martí

Conjunt de promoció pública emplaçat en una àrea d'actuació prioritària del Pla Especial del Barri Vell, construït al solar ocupat per un antic convent en estat ruïnós al costat de la muralla del segle XIV. L'edifici s'organitza en forma d'U amb dues entrades oposades, que donen accés a un pati interior semipúblic amb un pòrtic de pilars metàl·lics de 8,5 m d'alt, que creen una façana interior amb un pas cobert porxat a cada nivell. La planta baixa i els soterranis són oficines, mentre que les tres plantes pis són habitatges per a la gent del barri. La composició exterior de les façanes i el tractament de les cobertes experimenten a partir de la normativa específica del Pla Especial del Centre Històric. Un gran sòcol de pedra ajuda a resoldre el fort desnivell dels carrers. Les façanes amb estucat de ceràmica triturada manifesten una voluntat explícita de contextualització amb la repetició sistemàtica d'unes obertures verticals.

+11 / Edifici residencial Les Beates / GIRONA
Fuses-Viader Arquitectes - Josep Fuses Comalada i Joan M Viader Martí

Es proposa un passeig natural i integrat en el paisatge del lloc i es defuig d'alternatives amb un caràcter més urbà. La combinació de parts amb paviment dur i tou i la disposició irregular de la vegetació ajuda a integrar-lo en el seu entorn immediat. El passeig s'ordena en quatre sectors diferenciats: un primer tram, lligat a la carretera i a les cases en filera, on es manté el mur de pedra existent, que es remata amb una barana del mateix material; un segon, per a vianants, forma un camí de ronda que connecta la platja de la Fosca amb la de Sant Esteve i combina un paviment de pedra natural al costat de les finques i a l'entrega a la platja amb una solució més tova de sauló a la resta; un tercer, al sector nord, forma una plataforma, i, finalment, una actuació sobre el camí al castell de Sant Esteve amb trams d'escales, on s'emfatitza com a final i com a element característic i simbòlic del lloc el Pi Tort de Sant Esteve, que formava part del catàleg municipal de béns a preservar.

+12 / Urbanització del passeig marítim de la Fosca / PALAMÓS
Fuses-Viader Arquitectes - Josep Fuses Comalada i Joan M Viader Martí

El poble de Monells és un dels conjunts medievals empordanesos més interessants, que fou restaurat durant la dècada dels seixanta pels serveis de la Diputació de Girona amb els criteris conservacionistes propis de l'època. El projecte completa aquella actuació amb la pavimentació dels carrers, el soterrament de línies elèctriques i la substitució de l'enllumenat públic preexistent (fanals de forja pseudovuitcentistes). El projecte planteja una pavimentació i un enllumenat neutres i discrets, tot defugint la introducció d'elements dissenyats expressament i utilitzant, per contra, materials i productes de sèrie adaptables al lloc. Els materials utilitzats són el totxo manual vist a sardinell i la pedra natural sorrenca de Torroella. El dibuix del paviment de totxo discorre amb autonomia respecte a l'alineació irregular dels carrers. A la plaça central forma unes línies corbes paral·leles que s'adapten a la topografia natural preexistent.

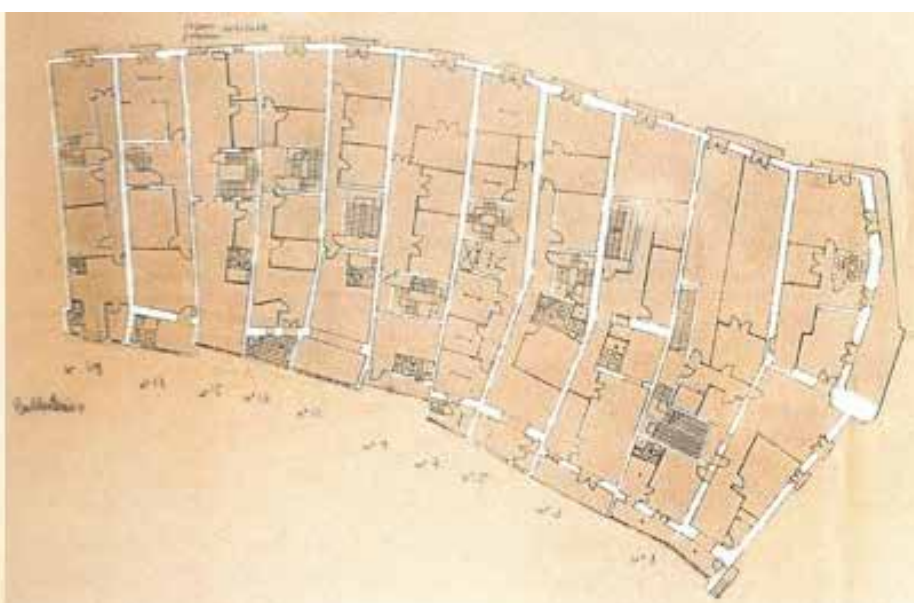
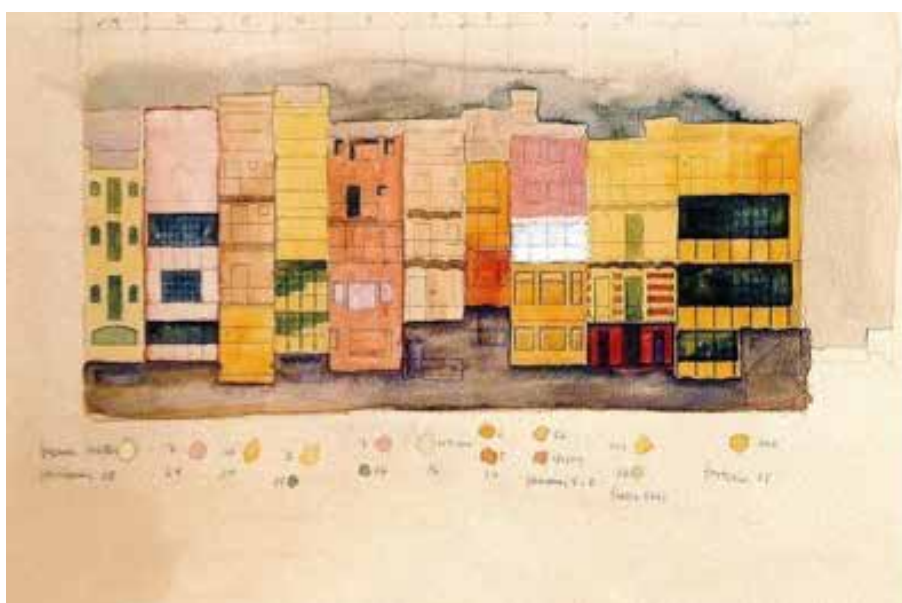
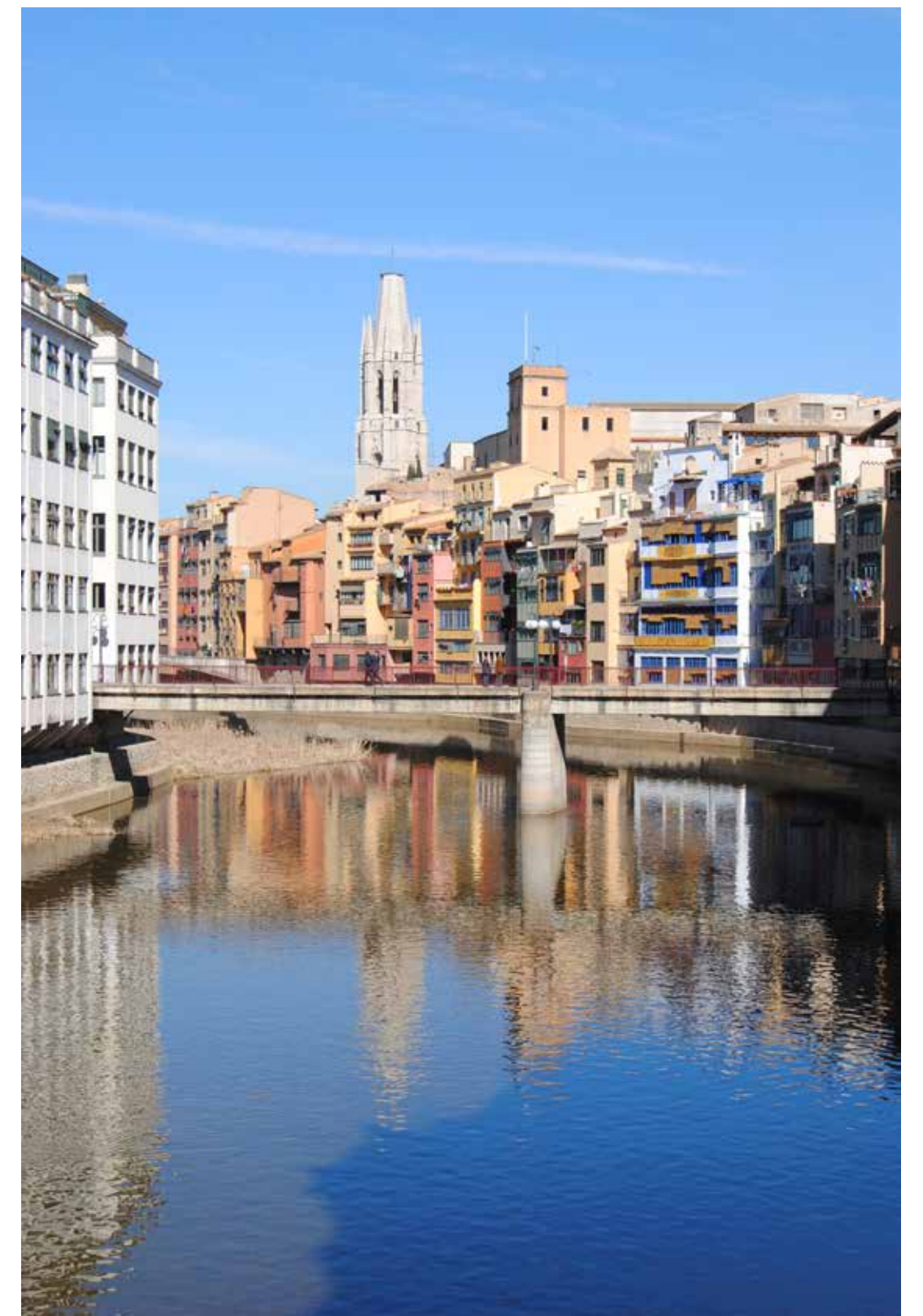

+13 / Pavimentació i enllumenat / MONELLS
Fuses-Viader Arquitectes - Josep Fuses Comalada i Joan M Viader Martí

+14 / Rehabilitació de 83 cases sobre el riu Onyar / GIRONA
Fuses-Viader Arquitectes - Josep Fuses Comalada i Joan M Viader Martí

El projecte es va afrontar des d'una posició global que es relacionava amb la necessitat de reconstruir la ciutat existent tot integrant la història a la pràctica urbana; la reconstrucció de la ciutat feta no des de posicions falsament conservadores sobre els seus moments més significatius, o sobre determinats ambients característics, sinó valorant tot el patrimoni edificat com a capital fix social que cal mantenir.

Es tractava d'aturar la degradació soferta i millorar les condicions d'habitabilitat dels habitatges, consolidar les parts més deteriorades, reposar obertures i elements desapareguts o alterats i suprimir elements estranys als edificis. Amb la coloració de les façanes amb tons derivats de les terres naturals (ocres, mangres i sienes) es van procurar diferenciar la divisió parcel·laria i els cossos volats respecte del pla de la façana original per complementar, així, la riquesa volumètrica del conjunt.

premi més 10 2017

PATROCINADORS PRINCIPALS /

PATROCINADORS /

COL·LABORADORS /

AMB EL SUPORT DE /

